

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Αντανίου Κιμπιζή 5, Κορωπί Τ.Κ.:19400 Τηλ.:210 6020026

<http://kentrotexnis.wixsite.com/ektp> | [Gmail:ektp.mesogeia@gmail.com](mailto:ektp.mesogeia@gmail.com)
Instagram:ektp_mesogeia Facebook:Ελληνικό Κέντρο Τέχνης και Πολιτισμού

ΗΜΕΡΙΔΑ

Η Μουσική & οι άλλες Τέχνες & Επιστήμες

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Κυριακή 29 Σεπτεμβρίου 2024, ώρες 10:00π.μ. - 3:00μ.μ.

Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων, Αίθουσα "Αντώνης Τρίτσης"
Ακαδημίας 50, Αθήνα (πλησιον μετρό Πανεπιστήμιο)

Υπό την αιγίδα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΗΜΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Χορηγός

ΑΙΓΕΑΣ ΑΜΚΕ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ & ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΕΡΓΟΥ

Χορηγός επικοινωνίας

fractal
Η ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

Πρόγραμμα Ημερίδας

9.30 Προσέλευση-εγγραφές

10.00 – 10.10 Έναρξη ημερίδας και χαιρετισμοί

* Καλωσόρισμα από την πρόεδρο του Ελληνικού Κέντρου Τέχνης και Πολιτισμού Βάσω Κιούση

* Εναρκτήρια ομιλία Δρ. Γιάννης Γ. Λυμπέρης, επιστημονικός υπεύθυνος ΕΚΤ&Π

Εισηγήσεις

10.15-10.35 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

Γεωργιάκη Αναστασία

Καθηγήτρια Πρόεδρος Τμήματος Μουσικών Σπουδών, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Η Πυθαγόρεια μαθηματική βάση της Μουσικής: από την Ακουσματική τέχνη στα νευρωνικά δίκτυα.

10:40-11:20 ΣΥΝΕΔΡΙΑ 1. ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ, ΣΚΑΚΙ

Προεδρεύουσα: Βάσω Κιούση

Μεταλληνού Φιόρη-Αναστασία

Δρ. Αστροφυσικός, Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών.

«Ο Ήχος του Διαστήματος»: Μια σύνδεση της Αστρονομίας με την Μουσική.

Αθανασόπουλος Γιάννης Χ.

Δρ. Μηχ. ΔΠΘ, Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ.

Οι έννοιες της τονικότητας και της ατονικότητας στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό.

Ζωγράφος Αχιλλέας

Συγγραφέας, εκπαιδευτικός, μουσικός. Απόφοιτος του Πανεπιστημίου Τεχνών Folkwang Γερμανίας. Ομοσπονδιακός μετρ και πιστοποιημένος προπονητής FIDE στο σκάκι.

Μουσική και σκάκι. Όταν ο Απόλλωνας συνάντησε την Κάισσα.

Θεοδωρόπουλος Κριστιάν Άγγελος

Μαθητής Λυκείου

Ο γύρος του Ίππου και Μουσική-ένας αλγόριθμος

Ερωτήσεις: 11:20-11:25

11:30-12:00 ΣΥΝΕΔΡΙΑ 2. ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΚΑΙ PODCAST, ΗΧΟΙ ΚΑΙ ΣΙΩΠΕΣ: ΑΡΧΕΙΑΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΣΕ ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΜΕΣΑ ΑΚΡΟΑΣΗΣ

Προεδρεύουσα: Δέσποινα Πηλού

Μπαλάντινα Αλεξάνδρα και Αλίκη Αγγελίδου

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Εθνομουσικολογίας στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Παντείου.

Ελληνόφωνα Ραδιόφωνα στην Ανατολική Ευρώπη: Αρχειακή και επιτόπια έρευνα των ηχητικών αποτυπωμάτων του Εμφυλίου.

Ελένη Γεράκη

Ανεξάρτητη Ερευνήτρια

Η Ιρλανδική Μουσική Σκηνή στην Ελλάδα σε podcast: Διερευνώντας το Podcast ως μέσο πολυτροπικής Εθνογραφίας στα πλαίσια μιας μουσικοπαιδαγωγικής έρευνας πεδίου.

Δέσποινα Πήλου

Υποψήφια Διδάκτορας, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας.

Η μουσική της ραδιοφωνικής εκπομπής της Αστυνομίας Πόλεων (1954-1971).

Ερωτήσεις: 12:00-12:05

12:10 - 12:50 ΣΥΝΕΔΡΙΑ 3. ΕΘΝΟΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Προεδρεύουσα: Μαρία Παπαπούλου

Σβάρνα Σοφία

Μεταδιδακτορική ερευνήτρια του Εργαστηρίου Εθνομουσικολογίας και Πολιτισμικής Ανθρωπολογίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ

«Mare Nostrum». Παλαιά Μουσική και σύγχρονες μουσικές ιστορίες στην Μεσόγειο»

Σδούκος Παναγιώτης

Εκπαιδευτικός & Ερμηνευτής, Υποψήφιος Διδάκτορας Τμ. Τεχνών, Ήχου & Εικόνας, Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Δημοτικό τραγούδι από τα λαϊκά δρώμενα στις παραστατικές τέχνες

Τσανασίδης Γιάννης

Κάτοχος Διπλώματος του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών “Μουσικές Τέχνες”, στην Κατεύθυνση Ελληνικές Μουσικές Παραδόσεις του Τμήματος ΜΕΤ και από το 2021 Υποψήφιος Διδάκτορας του ίδιου Τμήματος.

Δημοτικό τραγούδι του Πόντου και σύγχρονη δημιουργία. Το παράδειγμα του Μάραντου.

Λυμπέρης Γιάννης, Γ.

Διδάκτορας Εθνομουσικολογίας και Πολιτισμικής Ανθρωπολογίας, κάτοχος Μεταπτυχιακού τίτλου Λαογραφίας.

Εκεί όπου η Εθνομουσικολογική έρευνα συναντά Λαογραφία και Ανθρωπολογία

Ερωτήσεις: 12:50-12:55

13:00-13:50 ΣΥΝΕΔΡΙΑ 4. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΜΟΥΣΙΚΟΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

Προεδρεύουσα: Χρυσάνθη Ζεπάτου

Ζεπάτου Χρυσάνθη

Υποψ. Διδάκτορας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Δίπλωμα Μεταπτυχιακών Σπουδών του Προγράμματος «Μουσική και Κουλτούρα Διεπιστημονικές Αναλύσεις κι Εφαρμογές», Εκπαιδευτικός Μουσικής.

Όψεις σύνθεσης της μουσικής με άλλες τέχνες και επιστήμες με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών Μουσικής για το Δημοτικό Σχολείο

Καραμπέτσου Βασιλική

Μ.Α., Μ.Εδ., απόφοιτος του Φιλολογικού Τμήματος της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ.

Η Μουσική στα Καλλιτεχνικά σχολεία: Προγράμματα Σπουδών, καθημερινή πρακτική, επεκτάσεις και προοπτικές

Παπαδόγιαννη - Κουραντή Μάρθα

Δρ. Τμήματος Μουσικών Σπουδών ΕΚΠΑ

Μουσική και Εκπαίδευση

Πατσή Μαρία

Ζωγράφος, χαράκτρια και Δρ. Θεωρητικός της Τέχνης. Εκπαιδευτικός του Πειραματικού Μουσικού Γυμνασίου Παλλήνης, πρ. Σύμβουλος Διδακτικής της Τέχνης, του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Η έννοια της Διδακτικής των Τεχνών, Μια Καινοτόμα Διάσταση για τα Μουσικά Σχολεία

Τριανταφύλλου Δ. Πολυξένη

Πτυχιούχος Μουσικολογίας του Τμ. Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, Μεταπτυχιακό στη Μουσική Εκπαίδευση σε Τυπικά και Άτυπα Περιβάλλοντα.

Παιχνιδοποίηση: μια περιπτωσιολογική μελέτη εφαρμογής της στην τυπική πρωτοβάθμια μουσική εκπαίδευση.

Ερωτήσεις: 13:50-13:55

Διάλειμμα: 13:55-14:30

**14:30-15:00 ΣΥΝΕΔΡΙΑ 5. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ**

Προεδρεύων: Γιάννης Γ. Λυμπέρης

Μπουλάκου Κατερίνα

Πτυχιούχος του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του ΕΚΠΑ και κάτοχος Μεταπτυχιακού και Διδακτορικού τίτλου σπουδών στην Ιστορία της Τέχνης.

Το καλλιτεχνικό αποτύπωμα της Γενιάς '30 και το αίτημα της ελληνικότητας.

Ξυπόλυτος Ευάγγελος

Απόφοιτος του Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής του ΑΤΕΙ Ηπείρου στην Άρτα και του Τμήματος Ιστορίας Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών, με κατεύθυνση την Αρχαιολογία, του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στην Καλαμάτα.

Μουσική Παράδοση και Ιστορία. Οι αντιοθωνικές εξεγέρσεις του 1862 και η διαδρομή του τραγουδιού «Ακρίδα»

Χρύση Μαρία Μελπομένη

Φιλολόγος - Μουσικολόγος, ΜΑ Ερμηνεία (Μονωδία), Τμήμα Μουσικών Σπουδών Ιονίου Παν/μίου, PhD Μουσικολογία, Τμήμα Μουσικών Σπουδών ΕΚΠΑ, Μεταδιδακτορική Ερευνήτρια.

Αρχαία Ελληνική Τραγωδία και Σύγχρονη Όπερα Ελλήνων Συνθετών

Ερωτήσεις: 15:00-15:05

**14:10-15:50 ΣΥΝΕΔΡΙΑ 6. ΕΘΝΟΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΟΤΗΤΑ**

Προεδρεύων: Νίκος Πουλάκης

Πουλάκης Νίκος

Διπλωματούχος σύνθεσης, Διδάκτορας (εθνο)μουσικολογίας του κινηματογράφου και ΕΔΙΠ στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ.

«Ακούγοντας το πανί»: Μουσικές και ήχοι στα πρώτα βήματα των κινούμενων εικόνων.

Ριζόπουλος Αλέξανδρος

Υποψήφιος Διδάκτορας στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου.

«Αουρέκιος, ο ταχυδρόμος». Μια πολυμεσική παράσταση.

Μούσας Τηλέμαχος

Συνθέτης και πολυοργανίστας, Υποψήφιος Διδάκτορας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ.

Kinesthesia 2.0: ένα εργαλείο πολυτροπικής αλληλεπίδρασης & ηχοποίησης της εκφραστικής χειρονομίας

Μποσινάκη Ειρήνη- Αφένδρα

Απόφοιτη του Τμήματος Μουσικών Σπουδών ΕΚΠΑ με ειδικότητα στη Μουσική Τεχνολογία και πιστοποίηση παιδαγωγικής επάρκειας. Μεταπτυχιακή φοιτήτρια του ΠΜΣ ΕΚΠΑ.

@Blender Project- Το Όρα14:μα και η Εφαρμογή του στη Σύγχρονη Μουσική Δημιουργία.

Ερωτήσεις: 15:50-15:55

16:00-16:30 ΣΥΝΕΔΡΙΑ 7. ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ, ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ

Προεδρεύων: Πάτρικ Αθανασόπουλος

Βελένη Θέμις

Δρ Ιστορικός της Τέχνης Πολιτιστική Διαχειρίστρια ΕΦΑ Ημαθίας Επισκέπτρια Καθηγήτρια Σχολής Καλών Τεχνών Πανεπιστημίου της Γρανάδας, Ισπανία Διδάσκουσα Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδος.

Μουσική - Χορός - Θέατρο - Κινηματογράφος - Εικαστικές τέχνες: περιπτώσεις διακαλλιτεχνικότητας στον 20ο αιώνα.

Ιμσιρίδου Γεωργία

Επιμελήτρια φωτογραφικών αρχείων και συλλογών.

Μουσική και φωτογραφία: Ο ρόλος της φωτογραφίας ως αναπαράσταση ενός μουσικού γεγονότος

Αθανασόπουλος Πάτρικ

Καθηγητής μουσικής με ειδικότητα στο ούτι. Απόφοιτος Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής και κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος στην Εθνομουσικολογία από το Πανεπιστήμιο του Λονδίνου.

Τεχνολογία και μουσική θεωρία

Ερωτήσεις:16:30-16:35

16:40-17:10 ΣΥΝΕΔΡΙΑ 8. ΜΟΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ: ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

Προεδρεύων: Γιάννης Γ. Λυμπέρης

Παπαδάκης Δημήτριος

Εκπαιδευτικός – Μαέστρος – Μουσικοψυχοθεραπευτής - Πανεπιστημιακής ψυχιατρικής κλινικής Π.Α.Γ.Ν.Η.

Μουσικοψυχοθεραπευτική παρέμβαση της Βυζαντινής Μουσικής

Ευθυμίου Φρόσω

Υποψήφια Διδάκτορας στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών στο Ιόνιο πανεπιστήμιο.

Η μουσικοθεραπεία και τα οφέλη της στην ψυχική και σωματική υγεία του ανθρώπου

Ζαφείρης Παντελεήμων

Υποψήφιος Διδάκτορας Εθνομουσικολογίας, Τμήμα Μουσικών Σπουδών - Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Η μουσική ως μέσο θεραπείας ασθενειών στα χρόνια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Η αποτύπωση και η παρουσίαση των μεθόδων θεραπείας στο Μουσείο Υγείας στην Αδριανούπολη – Edirne Sağlık Müzesi σήμερα.

Ερωτήσεις:17:10-17:15

Κλείσιμο της Ημερίδας

Η επιστημονική επιτροπή

Μαρία Παπαπούλου, Καθηγήτρια Εθνομουσικολογίας – Μουσικές της Μεσογείου, Τμήμα Μουσικών Σπουδών, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Αλεξάνδρα Μπαλάντινα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Εθνομουσικολογίας, Τμήμα Εθνομουσικολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου.

Μαριάννα Αγγελάκη, Σύμβουλος Εκπαίδευσης Μουσικής Ανατολικής Αττικής. Δρ. Μουσικολογίας, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Νίκος Πουλάκης, Δρ.(εθνο)μουσικολογίας του κινηματογράφου και ΕΔΙΠ στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Γιάννης Γ. Λυμπέρης, Εκπαιδευτικός. Δρ. Εθνομουσικολογίας και Πολιτισμικής Ανθρωπολογίας, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Η οργανωτική επιτροπή

Βάσω Κιούση, Πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Τέχνης και Πολιτισμού

Άντζυ Χούντα, Υπεύθυνη Επικοινωνίας του Ελληνικού Κέντρου Τέχνης και Πολιτισμού

Κατερίνα Σταματίου, εκπαιδευτικός Μουσικής, μέλος της Ελεγκτικής Επιτροπής του ΕΚΤΠ

Νικολέτα Ξυδέα, Αρχαιολόγος – Μουσειολόγος, αναπλ. Μέλος του ΔΣ του ΕΚΤΠ

ΤΙΤΛΟΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Αθανασόπουλος Γιάννης , Χ.

Οι έννοιες της τονικότητας και της ατονικότητας στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό.

Στην καλλιτεχνική δημιουργία η ύπαρξη ή η απουσία ενός κατευθυντήριου άξονα «θεώρησης» καθορίζει σε μεγάλο βαθμό, τόσο τη μορφή και το ύφος του έργου τέχνης σε ό,τι αφορά τη σύλληψή του από τη μεριά του δημιουργού, όσο και την πρόσληψη ή βίωσή του από τη μεριά του δέκτη. Ειδικότερα στις τέχνες της μουσικής και της αρχιτεκτονικής, η εισαγωγή ή μη του στοιχείου του τονικού ή -αντιστοίχως- του χωρικού προσανατολισμού αποτελεί ένα κρίσιμο στοιχείο όχι μόνο πρακτικής, αλλά και αισθητικής σημασίας. Οι έννοιες της τονικότητας και της ατονικότητας, όπως αυτές έχουν καθιερωθεί στη μουσική ορολογία, μπορούν να αναζητηθούν και στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό. Ο εντοπισμός τους στην αρχιτεκτονική πρακτική βοηθά, ώστε αφενός να αναδειχθεί μέρος των εσωτερικών σχέσεων που χαρακτηρίζουν τις δύο τέχνες, και αφετέρου να κατανοηθούν οι μηχανισμοί εκείνοι, οι οποίοι -μέσω των κατάλληλων μορφών ή διατάξεων- συμβάλλουν στην κατοχύρωση ή την απώλεια του προσανατολισμού εντός του δομημένου περιβάλλοντος.

2. Αθανασόπουλος Πάτρικ

Τεχνολογία και μουσική θεωρία.

Προτίθεμαι να παρουσιάσω μια προσέγγιση στη μουσική θεωρία που βασίζεται στη χρήση των DAW (Digital Audio Workstations). Η παρουσίασή μου θα επικεντρωθεί στην εξήγηση και αποσαφήνιση θεμελιωδών εννοιών της μουσικής μέσω της τεχνολογίας, καθώς και στην ανάδειξη των διασυνδέσεων μεταξύ αυτών των εννοιών. Μέσω της προσέγγισής μου, σκοπεύω να αναδείξω τον τρόπο με τον οποίο η τεχνολογία μπορεί να ενισχύσει την κατανόηση της μουσικής θεωρίας, παρέχοντας ταυτόχρονα και νέες δυνατότητες για δημιουργικότητα και έκφραση στην μουσική.

3. Βελένη Θέμις

Μουσική - Χορός - Θέατρο - Κινηματογράφος - Εικαστικές τέχνες: περιπτώσεις διακαλλιτεχνικότητας στον 20ο αιώνα.

Η ιδέα της ενότητας των τεχνών είναι τόσο παλιά όσο σχεδόν και η ίδια η τέχνη. Ωστόσο, αυτό που έχει ενδιαφέρον στο πρώτο και δεύτερο μισό του 20ού αιώνα είναι ότι οι ίδιοι οι καλλιτέχνες αναζητούν τη σύνθεση και το αμάγαλμα των τεχνών, την ανατροπή των παραδοσιακών αντιλήψεων και την υπέρβαση των ορίων. Διακηρύσσουν μία νέα τέχνη χωρίς στεγανά οριοθέτησης που δεν θα επιμερίζεται σε άλλα είδη τέχνης συνθέτοντας ή συγχωνεύοντας, αλλά θα αποτελεί μία νέα αισθητική εμπειρία. Έννοιες με τις οποίες παραδοσιακά συνδέεται η μουσική ως τέχνη, όπως η κίνηση και ο χρόνος, γίνονται το ειδικό και αποκλειστικό αντικείμενο κάποιων εικαστικών τεχνών, όπως η κινητική τέχνη, ή συνιστούν νέο είδος, όπως ο αφηρημένος κινηματογράφος, τόσο στις avant-garde και πειραματικές μορφές του όσο και στις πιο δημοφιλείς εκδοχές του, ενώ, επίσης, η μουσική και ο ήχος ενσωματώνονται ως

οργανικό μέρος στις εγκαταστάσεις και τα περιβάλλοντα, στη γλυπτική και την αρχιτεκτονική, τις performances και τα happenings. Η εισήγηση θα πραγματευτεί την έννοια της διακαλλιτεχνικότητας και τον εντοπισμό της στις τέχνες του 20ού αιώνα στο πλαίσιο των αναζητήσεων των καλλιτεχνών για μία τέχνη μη αναπαραστατική, καθολική και πολυαισθητηριακή. Σταχυολογώντας καλλιτεχνικά παραδείγματα θα εξετάσουμε με ποιους τρόπους συνδιαλέγονται ο χορός, η μουσική, το θέατρο και οι εικαστικές τέχνες και για ποιους λόγους κάθε φορά διαχέονται, διαρρηγνύονται ή υπερβαίνονται τα όρια των τεχνών στη δημιουργία.

4. Γεράκη Ελένη

Η Ιρλανδική μουσική σκηνή στην Ελλάδα σε podcast: Διερευνώντας το podcast ως μέσο πολυτροπικής εθνογραφίας στα πλαίσια μιας μουσικοπαιδαγωγικής έρευνας πεδίου

Στα πλαίσια της διπλωματικής της εργασίας στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα Μουσική Παιδαγωγική, στο τμήμα Μουσικών Σπουδών, Ιόνιο Πανεπιστήμιο, χρησιμοποίησα το podcast για να αναπαραστήσω την Ιρλανδική μουσική σκηνή στην Αθήνα. Το podcast διάρκειας 34 λεπτών περιλαμβάνει αποσπάσματα από τις συνεντεύξεις των μουσικών ιρλανδικής μουσικής, των μελών της χορωδίας Curfá, αποσπάσματα από τις συναυλίες και τις πρόβες καθώς και ενσωμάτωση μουσικών κομματιών από το ρεπερτόριο της ιρλανδικής μουσικής προσωπικής επιλογής που βρίσκονται στο διαδίκτυο, κάποια εκ των οποίων εκτελούνται από τους συνεντευξιαζόμενους μουσικούς.

Σε αυτή την παρουσίαση θέλω να συζητήσω πως το podcast μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μια πυξίδα στην επιτόπια έρευνα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στην μελέτη ενός μουσικού πολιτισμού. Επίσης, θα συζητήσω πως το podcast μπορεί να γίνει ένα πολύτιμο κομμάτι μιας πολυτροπικής εθνογραφίας και εργαλείο για την αναπαραστάση ενός μουσικού πολιτισμού όπου το κείμενο παραχωρεί την θέση του στον ήχο και αυτός με την σειρά γίνεται κομμάτι ενός ψηφιακού μέσου στο οποίο οι ποικίλες πληροφορίες διαχέονται σε διαφορετικές κοινότητες ακροατών.

5. Γεωργάκη Αναστασία

Η Πυθαγόρεια μαθηματική βάση της Μουσικής: από την Ακουσματική τέχνη στα νευρωνικά δίκτυα.

Η Μουσική ως τέχνη και επιστήμη αντλεί τις επιστημονικές της βάσεις στις Πυθαγόρειες Θεωρίες που θεμελιώνονται σταδιακά από τον 6ο αι. έως τον 4ο αι. π.χ. από τη Πυθαγόρεια κοινότητα των Μαθηματικών στο ομοακοείο του Κρότωνα. Η φύση της μουσικής εξηγείται για πρώτη φορά με αριθμητικά δεδομένα μέσω της διασύνδεσης του ήχου -ως ακουστικό φαινόμενο- με την μαθηματική δόμηση της πυθαγόρεια κλίμακας, της επίδρασης της στη ψυχική και πνευματική ανάπτυξη των ανθρώπων καθώς και της κωδικοποιημένη σχέσης της με την αρμονία του σύμπαντος. Αυτή η πυθαγόρεια θεώρηση έχει διασωθεί για 2600 χρόνια και αποτελεί αδιάλειπτα την βάση της Δυτικοευρωπαϊκής Μουσικής από την Αναγέννηση έως και το σύγχρονο κόσμο. Αποτελεί επίσης το θεμέλιο για τις σύγχρονες επιστημονικές εξερευνήσεις στο χώρο της Μουσικής Θεωρίας, της Μουσικής Ακουστικής/Ψυχοακουστικής και

τεχνολογίας αλλά και για την διασύνδεση της μουσικής με άλλες επιστήμες (όπως η Αστροφυσική και η Βιολογία) μέσω των τεχνικών ηχομεταφοράς (sonification) για την κατανόηση φυσικών φαινομένων με την αρμονική συσχέτιση του μικρόκοσμου με το μακρόκοσμο και την περίφημη αρμονία των σφαιρών.

Στο πλαίσιο αυτής της διάλεξης θα αναφερθούμε αρχικά στην φύση της μουσικής και την μαθηματική της δόμηση, βάσει των μοντέλων της τετρακτύος και της Πυθαγόρειας κλίμακας με εφαρμογές στην σύγχρονη αλγοριθμική σύνθεση και την υπολογιστική μουσικολογία. Ακολούθως, θα αναφερθούμε στην μουσική της φύσης καθώς η φύση αποτελεί πηγή έμπνευσης στη Πυθαγόρεια θεώρηση μέσα από την αναζήτηση μιας μαθηματικής αρμονίας : από τους μικροκώδικες (ρυθμικοί, μελωδικοί, ηχοχρωματικοί) των ήχων της βιοπανίδος έως και τους μακροκώδικες της αρμονίας των σφαιρών. Τέλος, θα αναφερθούμε στην θεμελίωση της σύγχρονης μουσικής δημιουργίας μέσω της ακουσματικής τέχνης και των διαδραστικών ηχοτοπίων ως θεμέλιο για την επαυξημένη ακουστικότητα, τη συνειδότητα του κόσμου μέσω του ήχου και τη βιολογική βάση της μουσικής.

Διάλεξη

Μετά από 13 χρόνια επανέρχομαι στο νησί του Πυθαγόρα...για να ανακεφαλαιώσουμε την σχέση Τέχνη και επιστήμης, και του ανθρώπου με τον κόσμο μέσω της δόνησης και του ήχου...

Είναι σημαντικό να αναστοχαστούμε πάνω τους κρυμμένους κώδικες της Πυθαγόρειας σκέψης που σχετίζονται με την φυσική και τα μαθηματικά της μουσικής αλλά και με τα Μαθηματικά της κοσμολογίας. Πως διασώθηκαν αυτοί οι κώδικες μέσα στους αιώνες..

Πως το Πυθαγόρειο μοντέλο έχει παραμείνει ανεξίτηλα μέσα στους αιώνες σαν η πηγή της επιστημονική σκέψης για την δόμηση του σύμπατος που άλλα και σαν μοντέλο αντίληψης αυτού του ήχου από τα έμβια όντα.

Πως η Πυθαγόρεια θεώρηση μας κατατρέχει μέχρι και σήμερα στην δόμηση της μουσικής -από την κατασκευή των οργάνων μέχρι και τα νέα συστήματα αλγοριθμικής σύνθεσης με κυψελωτά αυτόματα και νευρωνικά δίκτυα -έως και την κατασκευή εικονικών μουσικών οργάνων.

Ποια ή φύση της μουσικής σύμφωνα με την Πυθαγόρεια θεώρηση και πως συνδέεται με τον άνθρωπο, την φύση και τον κόσμο?

Ποια η μουσική της φύσης από τη γη έως το σύμπαν?

1. Ιστορία (από τον Πυθαγόρα στη σύγχρονη εποχή)
2. Η πυθαγόρεια παρακαταθήκη στην μουσική
  - Η μαθηματική δόμηση της μουσικής θεωρίας : από την Τετρακτύ στον αλγοριθμικό φορμαλισμό
  - Η συσχέτιση της Ακουστικής με τα Μαθηματικά
  - Η συσχέτιση των Πυθαγορείων μαθηματικών στην αντίληψη της Συμφωνίας και διαφωνίας
    - Η επίδραση της Μουσικής στον άνθρωπο ανάλογα με την κλίμακα(διαστήματα), μελωδία και ρυθμό , δυναμική για την Ιατρική και την Παιδεία. θεραπεία και την διαμόρφωση του ήθους
    - Η διασύνδεση της μουσικής με τον Κόσμο- διασύνδεση με το εσώτερο είναι
    - Η πυθαγόρεια Ακουσματική διάσταση (που σχετίζεται με την απόλυτη μουσική ως βάση της σύγχρονης Ηλεκτρ. Μουσικής (τεχνικές πίσω από το παραπέτασμα)

6. Ευθυμίου Φρόσω

Η μουσικοθεραπεία και τα οφέλη της στην ψυχική και σωματική υγεία του ανθρώπου.

Η Μουσικοθεραπεία είναι μια μορφή δημιουργικής ψυχοθεραπείας μέσω της κλινικής και τεκμηριωμένης χρήσης της μουσικής. Πρόκειται για μία επιστημονικά τεκμηριωμένη θεραπευτική παρέμβαση που αξιοποιεί την δημιουργική πλευρά του ανθρώπου και την έμφυτη ικανότητά του για μουσική, έκφραση και επικοινωνία. Τα οφέλη είναι ποικίλα και μπορούν να επηρεάσουν θετικά την ψυχολογική και σωματική κατάσταση του ατόμου. Αποτελεί μια ευέλικτη παρέμβαση που προσαρμόζεται στις ανάγκες του πελάτη, παρέχοντας ένα μοναδικό και προσαρμοσμένο περιβάλλον για την ανάκτηση και την ενίσχυση της υγείας του. Οι μουσικοθεραπευτές επικεντρώνονται στις ικανότητες του πελάτη προσπαθώντας να αξιοποιήσουν και την παραμικρή σωματική κίνηση και να επιφέρουν θετικές αλλαγές στη διάθεση και τον τρόπο ζωής τους (Rolvsjord, 2010). Η μουσικοθεραπεία είναι κατάλληλη για άτομα κάθε ηλικίας με:

- προκλήσεις ψυχικής ή σωματικής υγείας
- νευροαναπτυξιακές διαταραχές
- κινητικές και εγκεφαλικές δυσκολίες

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας θα εξετάσουμε τι είναι η μουσικοθεραπεία μέσα από βιβλιογραφικές αναφορές και τα οφέλη της στην ψυχική και σωματική υγεία του ανθρώπου.

7. Ζαφείρης Παντελεήμων

Η μουσική ως μέσο θεραπείας ασθενειών στα χρόνια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Η αποτύπωση και η παρουσίαση των μεθόδων θεραπείας στο Μουσείο Υγείας στην Αδριανούπολη – Edirne Sağlık Müzesi σήμερα.

Μέσα από την παρούσα εργασία επιχειρείται να διερευνηθεί ο θεραπευτικός ρόλος μια μοναδική πτυχή της ιατρικής πρακτικής στην εποχή εκείνη. Η έρευνα επικεντρώνεται στην καταγραφή και την παρουσίαση των θεραπευτικών μεθόδων μέσω της μουσικής στο Μουσείο Υγείας της Αδριανούπολης στην Τουρκία (Edirne Sağlık Müzesi), ενώ αποκαλύπτεται η σχέση μουσικής και θεραπείας την οθωμανική κοινωνία. Επιπλέον, η εργασία αυτή αποτελεί μια πρωτότυπη διερεύνηση της χρήσης της μουσικής ως θεραπευτικό εργαλείο για τις ιατρικές πρακτικές της εποχής, ενώ παράλληλα προσφέρονται πληροφορίες για μια λιγότερο γνωστή πλευρά της οθωμανικής υγειονομικής περίθαλψης.

Για τους σκοπούς της έρευνας, η εργασία βασίζεται στη μελέτη εκτεταμένης βιβλιογραφίας για το συγκεκριμένο θέμα καθώς και στην έρευνα πεδίου που πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στο Μουσείο Υγείας στην πόλη Edirne της Τουρκίας. Τα συμπεράσματα της εργασίας αποτελούν αποτέλεσμα ανάλυσης εγγράφων, αντικειμένων και εθνογραφικών δεδομένων, ενώ επιχειρείται να παρουσιαστούν οι τρόποι με τους οποίους έγινε η ενσωμάτωση της μουσικής στις ιατρικές θεραπείες μέσα σε ένα πλαίσιο ολιστικής προσέγγισης που επικράτησε στην οθωμανική ιατρική. Αυτή η διεπιστημονική προσέγγιση εμπλουτίζει τη γνώση για την οθωμανική ιατρική ιστορία, ενώ παράλληλα προσφέρει πληροφορίες για τις σύγχρονες πρακτικές υγειονομικής περίθαλψης.

8. Ζεπάτου Χρυσάνθη

Όψεις σύνδεσης της μουσικής με άλλες τέχνες και επιστήμες με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών Μουσικής για το Δημοτικό Σχολείο.

Το Πρόγραμμα Σπουδών Μουσικής για το Δημοτικό δημοσιεύτηκε σε ΦΕΚ το 2021 (ΦΕΚ 6433 Τεύχος Β΄ 31/12/2021) και θέτει ως σκοπό του μαθήματος της Μουσικής την καλλιέργεια της μουσικότητας και των μουσικών δεξιοτήτων των μαθητών/τριών μέσα από την ακρόαση, εκτέλεση και δημιουργία μουσικής. Η καλλιέργεια της μουσικότητας, της έμφυτης ικανότητας του ανθρώπου για καλλιτεχνική και δημιουργική έκφραση, αποβλέπει στην ολοκληρωμένη ανάπτυξη της προσωπικότητας του/της μαθητή/τριας και παράλληλα στη δημιουργία μιας διά βίου σχέσης του/της με την Τέχνη της Μουσικής. Το Πρόγραμμα Σπουδών Μουσικής αναπτύσσεται έτσι στο πλαίσιο 4 Θεματικών Πεδίων που αλληλεπιδρούν και αφορούν τις Μουσικές έννοιες, τα Είδη της μουσικής, τη Σύνδεση της μουσικής με άλλες τέχνες και επιστήμες και τη μουσική στη Ζωή, εντός και εκτός σχολείου. Στην παρούσα εισήγηση θα αναπτυχθούν όψεις διαθεματικών και διεπιστημονικών συνδέσεων της μουσικής με βάση ειδικότερα το 3ο Θεματικό Πεδίο, δηλαδή τη Σύνδεση της μουσικής με άλλες τέχνες και επιστήμες. Θα παρουσιαστούν στο πλαίσιο αυτό δημιουργικές μουσικές δραστηριότητες όπου επιδιώκεται οι μαθητές/τριες να συνδέσουν τη μουσική με τον λόγο, την κίνηση, το θεατρικό παιχνίδι και τα εικαστικά σε ένα επίπεδο συμβολικό, υπερβατικό και διαισθητικό, διερευνώντας και ανακαλύπτοντας διαρκώς νέους ορίζοντες καλλιτεχνικής δημιουργίας και έκφρασης.

9. Ζωγράφος Αχιλλέας

Μουσική και σκάκι. Όταν ο Απόλλωνας συνάντησε την Κάλισσα.

Η βασική θέση αυτής της εισήγησης είναι πως το σκάκι είναι τέχνη. Με αυτή την έννοια, συνδέεται στενά και με τη μουσική. Τα μαθηματικά και ιδιαίτερα η γεωμετρία, είναι ένας θεμελιώδης κοινός παρονομαστής. Οι παραλληλισμοί που μπορεί να γίνουν είναι πολυεπίπεδοι.

Έννοιες όπως ο χρόνος, ο χώρος και η δομή, είναι πολύ σημαντικές και για τις δύο τέχνες. Τα συστατικά της μουσικής όπως ο ρυθμός, η μελωδία, η αρμονία κ.ο.κ. μπορούν επίσης να συγκριθούν με το σκάκι.

Μπορούμε να συνεχίσουμε τους παραλληλισμούς ως προς την οικουμενικότητα, τα κοινά αισθητικά κριτήρια, την ύπαρξη ακριβούς συμβολικής γλώσσας, τις προεκτάσεις στην εκπαίδευση και την τεχνητή νοημοσύνη. Οι προοπτικές που ανοίγονται για το μέλλον, μπορεί να έχουν εφαρμογές ακόμα και σε θεραπευτικά πρωτόκολλα, που έχουν προς το παρόν εφαρμοστεί πειραματικά.

Το θέμα έχει προκαλέσει διεθνές ενδιαφέρον, ιδιαίτερα μετά την έκδοση του βιβλίου.

10. Θεοδωρόπουλος Κριστιάν Άγγελος

Ο γύρος του Ίππου και Μουσική-ένας αλγόριθμος

Ο γύρος του Ίππου είναι ένα ενδιαφέρον σκακιστικό - μαθηματικό πρόβλημα: έχοντας μόνο έναν ίππο στη σκακιέρα πρέπει να περάσουμε από όλα τα τετράγωνα, δίχως να πατήσουμε σε κάποιο δύο φορές. Υπάρχουν πολλές διαφορετικές λύσεις. Στην εισήγησή μου θα παρουσιάσω έναν αλγόριθμο δικιάς μου επινοήσης που μετατρέπει την κίνηση του ίππου σε μουσική και αρμονία, χρησιμοποιώντας την αρχαιοελληνική βυζαντινή μουσική και θεωρία.

11. Ιμσιρίδου Γεωργία

Μουσική και φωτογραφία: Ο ρόλος της φωτογραφίας ως αναπαράσταση ενός μουσικού γεγονότος

Η βασικότερη ιδιότητα της φωτογραφίας, να αναπαριστά πιστά την πραγματικότητα, δεν θα μπορούσε να μην αφορά στην αποτύπωση της μουσικής τέχνης. Μπορεί ο ήχος, που είναι η κύρια ιδιότητα της μουσικής, να μην μπορεί να αποδοθεί σε μία εικόνα, η ίδια ωστόσο λειτουργεί συμπληρωματικά στην απόδειξη πως η συγκεκριμένη στιγμή υπήρξε.

Η παρούσα ανακοίνωση, προτίθεται να δείξει μέσα από την προβολή φωτογραφιών σπουδαίων ελλήνων φωτογράφων, πώς μέσα στα χρόνια διατηρείται και μεταφέρεται η τέχνη της μουσικής μέσα από την απεικόνιση, στο κοινό.

12. Καραμπέτσου Βασιλική

Η Μουσική στα Καλλιτεχνικά σχολεία: Προγράμματα Σπουδών, καθημερινή πρακτική, επεκτάσεις και προοπτικές.

Στην εισήγηση θα παρουσιαστούν τα διδακτικά αντικείμενα της Μουσικής Παιδείας στα Καλλιτεχνικά σχολεία, με βάση τα Προγράμματα Σπουδών, τις προδιαγραφές και τη φιλοσοφία τους. Θα καταδειχθεί ο ιδιαίτερος χαρακτήρας που λαμβάνουν αυτά τα διδακτικά αντικείμενα σε συνδυασμό με τις 3 καλλιτεχνικές κατευθύνσεις των Καλλιτεχνικών σχολείων: Εικαστικά, Θέατρο/Κινηματογράφος, Χορός. Ως προς τη διδακτική πράξη, θα αναλυθούν οι σύγχρονες πρακτικές στο Καλλιτεχνικό Γυμνάσιο Γέρακα με Α.Τ. με τις προοπτικές και τις δυσχέρειες που έχουν.

13. Λυμπέρης Ιωάννης, Γ.

Εκεί όπου η Εθνομουσικολογική έρευνα συναντά Λαογραφία και Ανθρωπολογία.

Η διερεύνηση μουσικοχορευτικών ταυτοτήτων και ετεροτήτων χαρακτηρίστηκε από καθαρά διεπιστημονικές προσεγγίσεις όταν τρεις επιστήμες, η Εθνομουσικολογία, η (Μουσική) Λαογραφία και η Ανθρωπολογία συνδύασαν θεωρητικά και μεθοδολογικά αναλυτικά εργαλεία στο πεδίο της έρευνας από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Στο ελληνικό

παράδειγμα, τα παραπάνω επιστημονικά πεδία διαμόρφωσαν μία έρευνα όχι μόνο διεπιστημονικού χαρακτήρα αλλά και διαχρονική η οποία οδήγησε στην καταγραφή και ανάδειξη της ελληνικής μουσικοχορευτικής παράδοσης.

14. Μεταλληνού Φιόρη-Αναστασία

Ο Ήχος του Διαστήματος»: Μια σύνδεση της Αστρονομίας με την Μουσική.

«Υπάρχει ήχος στο διάστημα;» Ένα θέμα το οποίο συνδέει την επιστήμη με την τέχνη, οδηγώντας σε φιλοσοφικές αναφορές.

Στο διάστημα διαδίδεται ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία, την οποία ανιχνεύουμε με επίγειες συσκευές και όργανα τοποθετημένα σε δορυφόρους. Τα ηλεκτρομαγνητικά σήματα μπορούμε και τα μετατρέπουμε σε ακουστικά. Με τις τεχνικές «ηχοποίησης» που εφαρμόζουμε μετατρέπουμε σε ήχο μεγέθη και παραμέτρους που περιγράφουν φυσικές διεργασίες, οι οποίες λαμβάνουν χώρα στο εγγύς διαστημικό περιβάλλον αλλά και στο μακρινό διάστημα.

Στην παρούσα ομιλία παρουσιάζουμε εφαρμογές «ηχοποίησης» αστρονομικών δεδομένων, όπως αυτών που περιγράφουν την αλληλεπίδραση του Ηλίου με τη Γη μας στην διάρκεια των μαγνητικών καταιγίδων ή τις ιδιότητες των ταχέως περιστρεφόμενων αστέρων νετρονίων (pulsars).

Αναφερόμαστε στην ελληνική σκέψη του βου αι. π.Χ. κατά την οποία η πυθαγόρεια φιλοσοφία προσέγγισε την σχέση αστρονομίας και μουσικής μέσω της «Αρμονίας των Σφαιρών».

Προτείνουμε ότι τα αποτελέσματα της αλληλεπίδρασης της αστρονομίας με την μουσική, μέσω του «ήχου του διαστήματος», μπορούν να βρουν εφαρμογές στα πεδία της διαθεματικής εκπαίδευσης, της εκπαίδευσης ατόμων με προβλήματα όρασης, της επικοινωνίας της Αστρονομίας στο ευρύ κοινό, της μουσικής σύνθεσης και της καλλιτεχνικής performance.

15. Μούσας Τηλέμαχος

Kinesthesia 2.0: ένα εργαλείο πολυτροπικής αλληλεπίδρασης & ηχοποίησης της εκφραστικής χειρονομίας.

Το «Kinesthesia 2.0» είναι ένα νέο διαδραστικό φωνητικό εργαλείο ηχοποίησης της εκφραστικής χειρονομίας και φωνητικού αυτοσχεδιασμού, που προορίζεται για χρήση στη σύγχρονη όπερα και στο καθηλωτικό θέατρο. Εξετάζουμε τη σύνδεση μεταξύ μουσικής σύνθεσης, χειρονομίας, εκφράσεων προσώπου και προγραμματισμού. Ένα βασικό πλεονέκτημα του συστήματός μας είναι η πολυτροπική αλληλεπίδραση μέσω μιας αόρατης διεπαφής, η οποία ενσωματώνει ηλεκτροακουστικές τεχνικές στη διαχείριση της ανθρώπινης φωνής σε θεατρικό πλαίσιο. Το σύστημα διερευνά τη χρήση ζωντανής ή ηχογραφημένης, ψηφιακά επεξεργασμένης φωνής ως ηχητική πηγή για την ανάπτυξη μουσικών συνθηκών, οι οποίες αναπαράγονται μέσω πολυκαναλικού συστήματος ηχείων. Περιγράφουμε επίσης την εφαρμογή του «Kinesthesia 2.0» σε ζωντανή θεατρική παράσταση, όπου το σύστημα ελεγχόταν από τις χειρονομίες των ηθοποιών, ενισχύοντας τη διαδραστικότητα και αναδεικνύοντας τη χρήση ηλεκτροακουστικών τεχνικών στο καθηλωτικό θέατρο.

16. Μπαλάντινα Αλεξάνδρα – Αγγελίδου Αλίκη

Ελληνόφωνα ραδιόφωνα στην Ανατολική Ευρώπη: αρχειακή και επιτόπια έρευνας των ηχητικών αποτυπωμάτων του Εμφυλίου

Η παρούσα εργασία βασίζεται σε αρχειακή, ιστορική και επιτόπια έρευνα των ελληνόφωνων ραδιοφωνικών εκπομπών της Ανατολικής Ευρώπης καθώς και του παράνομου ραδιοφωνικού σταθμού του ΚΚΕ «Η Φωνή της Αλήθειας» που εξέπεμπε από το εξωτερικό από το 1948 έως το 1974 (αρχικά με την ονομασία «Ελεύθερη Ελλάδα»). Εξετάζουμε πώς ο ήχος έχει αποτυπωθεί στις μνήμες τόσο των προσφύγων του εμφυλίου όσο και όσων άκουγαν τις εκπομπές έχοντας παραμείνει στην Ελλάδα. Σκοπός μας είναι να διερευνήσουμε αν (και) ο ήχος αποτέλεσε ένα μέσο διατήρησης της κοινής καταγωγής και συγκρότησης μιας ιδιαίτερης ταυτότητας και συνέβαλε στη συγκρότηση των προσφύγων ως πολιτικών υποκειμένων. Επίσης αν και με ποιον τρόπο οι ραδιοφωνικές εκπομπές και ειδικά ο ραδιοφωνικός σταθμός «Η Φωνή της Αλήθειας» λειτούργησαν ως σύνδεσμος μεταξύ όσων παρέμειναν στην Ελλάδα και των συγγενών, φίλων και συναγωνιστών τους στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης ή/και της ΕΣΣΔ.

Ως εθνομουσικολόγοι και ανθρωπολόγοι, θέλουμε να συζητήσουμε για τις δυσκολίες που έχει μια τέτοια αρχειακή και επιτόπια έρευνα όσο και για τις προκλήσεις που συναντάμε στην αναζήτηση των ηχητικών αρχείων τόσο της «Φωνής της Αλήθειας» όσο και των άλλων ελληνόφωνων ραδιοφωνικών εκπομπών της Ανατολικής Ευρώπης προκειμένου να απαντήσουμε στα ερωτήματα: ποια είναι τα χαρακτηριστικά αυτού του ραδιοφωνικού ηχοτοπίου και τι πληροφορίες μεταφέρει, πώς “κατασκευάζεται” το ηχοτοπίο των εκπομπών, πώς αποτυπώνεται στον ήχο και στην φωνή (και όχι μόνο στην πληροφορία που μεταφέρεται μέσα από τον λόγο) η ιδεολογία, τα πολιτικά μηνύματα και αντιλήψεις.

17. Μποσινάκη Ειρήνη- Αφένδρα

«@Blender Project- Το Όραμα και η Εφαρμογή του στη Σύγχρονη Μουσική Δημιουργία».

Η ιδέα για τη δημιουργία ενός πρότζεκτ που θα συνδυάζει την εμπορικότητα με την ποιότητα υπάρχει στο μυαλό μου εδώ και πολλά χρόνια. Κατά τη διάρκεια της φοίτησης μου στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα 'Μουσική Δημιουργία για Νέα Μέσα' του ΕΚΠΑ αφιέρωσα μια εργασία στο μινιμαλισμό και τη σχέση του με το εικαστικό κίνημα της Ποπ Art. Εκείνη ακριβώς τη περίοδο κατάλαβα πως το πρότζεκτ που τόσα χρόνια προσπαθούσα να δημιουργήσω αφορούσε ουσιαστικά μια πολύ απλή φιλοσοφία. Τι θα μπορούσε να προκύψει μέσα από την ανάμειξη της Πειραματικής Τέχνης (Avant- Garde) και της Επιστήμης (Science) με την Εμπορική Μουσική (Popular Music) και την Ποπ Κουλτούρα (Pop Culture) ? Οι πρώτες μου δουλειές προς αυτή τη κατεύθυνση είναι δύο έργα Πειραματικής Μουσικής στο πλαίσιο του ΠΜΣ με τίτλους ‘Pop Einstein In C’ και ‘Between Sleep and Madness’, ενώ η πρώτη εμπορική δουλειά είναι το EP με τίτλο ‘Philosophy’ το οποίο ολοκληρώθηκε τον Αύγουστο του 2023. Αυτή τη περίοδο στο πλαίσιο της διπλωματικής μου εργασίας έχω δημιουργήσει μια διαδραστική οπτικοακουστική εφαρμογή με θέμα τη πυρκαγιά στη Βόρεια Εύβοια το 2021, η οποία αναμένεται να παρουσιαστεί για την αποφοίτηση μου (Ιούνιος ή Σεπτέμβριος 2024)

18. Μπουλάκου Κατερίνα

Το καλλιτεχνικό αποτύπωμα της Γενιάς '30 και το αίτημα της ελληνικότητας.

Στο παρόν κείμενο εξετάζεται το αίτημα της ελληνικότητας με τις διαφορετικές εκδοχές της διατύπωσής του μέσα από τη Ζωγραφική και την Ποίηση της Γενιάς του '30. Παρουσιάζονται τα αισθητικά πρότυπα της νεωτερικής ή μοντέρνας ποίησης και η προσέγγιση των έργων των κύριων εκπροσώπων της (Σεφέρης, Ελύτης, Εγγονόπουλος, Ρίτσος, κ.ά.), αλλά και οι συνδέσεις με την Τέχνη και ειδικότερα τη Ζωγραφική της Γενιάς του '30. Ταυτόχρονα γίνεται λόγος για την ανάπτυξη ενός εθνικού μοντερνισμού και τη σύνδεση που επιχειρείται μεταξύ Ανατολής και Δύσης όσον αφορά την τέχνη στην Ελλάδα, που θα μπορούσε να σταθεί με ίσους όρους απέναντι στις ευρωπαϊκές εξελίξεις. Παράλληλα γίνεται αναφορά στο έργο των Χατζηδάκι, Θεοδωράκη, Ξαρχάκου, κ.ά. και την αισθητικοποίηση του λαϊκού καθώς και την επαναδιαπραγμάτευση μιας ενιαίας εθνικής μουσικής παράδοσης που αφορμάται από το παρελθόν και τη βυζαντινή μουσική και μετουσιώνεται σ' έναν δημιουργικό διάλογο μεταξύ των διαφορετικών μορφών Τέχνης της ίδιας Γενιάς. Τέλος, επανεξετάζεται η φυσιογνωμία και ο ρόλος της Γενιάς του '30 μέσα σε ένα ευρύτερο πλαίσιο σύνθετων πολιτισμικών διεργασιών που συνδέονται με την ανάγκη ρήξης και ταυτόχρονα ανανέωσης της εθνικής ταυτότητας.

19. Ξυπόλυτος Ευάγγελος

Μουσική Παράδοση και Ιστορία. Οι αντιθωνικές εξεγέρσεις του 1862 και η διαδρομή του τραγουδιού «Ακρίδα».

Ενώ είθισται με τον όρο «παραδοσιακό τραγούδι» να εννοείται η ανώνυμη μουσική δημιουργία, υπάρχουν τραγούδια που είναι ενυπόγραφα, ακόμα και αν μέσα από την διαδρομή τους στον χρόνο ο δημιουργός τους έχει συγκαλυφθεί. Επιπλέον, πολλά τραγούδια που χαρακτηρίζονται «παραδοσιακά» και έχουν ενταχθεί και αφομοιωθεί στο τοπικό ρεπερτόριο μιας περιοχής, δεν σημαίνει πως ήταν πάντα σήμα κατατεθέν της περιοχής και μπορεί στην εξέλιξη τους ως τέτοια να συντέλεσαν ιστορικά γεγονότα που σημάδεψαν την μνήμη της περιοχής.

Το τραγούδι «Ακρίδα» των δυτικών Κυκλάδων είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα για το πως η ιστορία συνδέεται με την μουσική. Η «Ακρίδα» ξεκίνησε ως ενυπόγραφο τραγούδι του Σοφοκλή Καρύδη, αντιθωνιστή εκδότη της εφημερίδας «ΦΩΣ». Ξεκίνησε να τραγουδιέται σε ρυθμό μαρς στο Ναύπλιο και στην Αθήνα, στα στόματα των εξεγερμένων ενάντια στον Όθωνα το 1862, ακολούθησε τους εξεγερμένους στην εξορία στην Κύθνο, έζησε την άγρια καταστολή της εξέγερσης στο νησί και τελικά εγκαταστάθηκε εκεί προσαρμόζοντας τον ρυθμό της από μαρς σε συρτό. Πολλά χρόνια μετά η «Ακρίδα» δεν ξεχάστηκε στην φασιστική και ναζιστική κατοχή, όπου προσάρμοσε τους στίχους της ενάντια στους κατακτητές.

Η ιστορία δημιουργεί μουσική παράδοση η οποία εμπεριέχει μνήμη.

20. Παπαδάκης Δημήτριος

Μουσικοψυχοθεραπευτική παρέμβαση της Βυζαντινής Μουσικής.

Οι επιστημονικές καινοτομίες, έχουν στόχο τη βελτίωση της ανθρώπινης υπάρξεως και παράλληλα εισέρχονται σε μία πιο ουσιαστική νέα φάση εφαρμογής. Η λέξη κλειδί του συνεδρίου είναι η πρόκληση της Μουσικοψυχοθεραπείας που αγγίζει τις σχέσεις θεολογίας και επιστήμης στην ορθόδοξη ανθρωπολογία και ποιμαντική θεραπεία της ανθρώπινης ύπαρξης.

Από πλευράς Μουσικοψυχοθεραπευτικής ανθρωποκεντρικής παρέμβασης αυτό το επιστημονικό καινοτόμο αντικείμενο, το οποίο και επίσημα κλινικά διαχειρίζομαι και ως ποιμαντική θεραπεία από το 2016 στην πανεπιστημιακή ψυχιατρική κλινική του Πα.Γ.Ν.Η Ηρακλείου Κρήτης, όπου μαζί με την ομάδα μου, επικεντρωνόμαστε στο μουσικό καινοτόμο τεχνικό εργαλείο της μουσικο-ψυχοθεραπευτικής παρέμβασης μέσω της Βυζαντινής μουσικής των λειτουργικών βυζαντινών ύμνων.

Παρόμοια έρευνα δεν έχει γίνει ποτέ στην Ελλάδα ούτε στο εξωτερικό. Η εισήγηση αναφέρεται στο ρόλο που μπορεί να ασκήσει η Μουσικοψυχοθεραπεία πλέον και μέσω της Βυζαντινής μουσικής, γιατί σύμφωνα με τους Πατέρες αποτελεί τέχνη προσευχής, τέχνη πνευματική, τέχνη θεραπευτική και αποτελεί συστατικό της λατρείας ως φυγή ελευθερίας και τελειοποιημένης αυτοπραγμάτωσης.

Η Μουσικοψυχοθεραπεία μέσω της χρήσης των ύμνων εναρμονίστηκε στο θεολογικό της λόγο, στο δόγμα και τα λατρευτικά συναισθήματα αφού, το δημιουργήμα αντανακλά τον δημιουργό, και οι μουσικοθεραπευτικές μελωδίες αποτελούν έκφραση και φυσική προέκταση της ψυχοσύνθεσης η οποία είναι η αγωγήμνη θεραπεία της ψυχής που καλείται να ερμηνεύσει τον κόσμο μέσα από τη θεραπεία με μετάνοια, σωφροσύνη, σύνεση και ανωτερότητα η οποία επιτυγχάνετε, με το δημιουργικό μουσικό αυτοσχεδιασμό οδηγώντας τον άνθρωπο στην αυτοπραγμάτωση του.

21. Παπαδόγιαννη Μάρθα

Μουσική και Εκπαίδευση.

Η προτεινόμενη παρουσίαση αφορά στην ερευνητική εργασία που εκπονήθηκε στα πλαίσια της διδακτορικής μου διατριβής. Το ερευνητικό ενδιαφέρον εστίασε σε δύο βασικές μουσικές δεξιότητες, την αντίληψη του παλμού και την ικανότητα συγχρονισμού στον παλμό, σε δύο διαφορετικά μαθησιακά περιβάλλοντα: (α) στο 'παραδοσιακό' ακουστικό (audio only), και (β) σε ένα διαισθητηριακό περιβάλλον, όπου τα παιδιά βίωσαν τις μουσικές δράσεις ακουστο-απτικά (auditory-tactile). Τα απτικά ερεθίσματα είναι παρόντα σε κάθε μουσικό γεγονός, είτε αυτό γίνεται άμεσα αντιληπτό είτε όχι, επηρεάζοντας διαφορετικά μουσικά χαρακτηριστικά, όπως η ένταση, η χροιά, η διάρκεια, ο ρυθμός και το μέτρο. Βασικός σκοπός της έρευνας ήταν η διερεύνηση πιθανών επιδράσεων που μπορεί να φέρει η ενεργοποίηση της αίσθησης της αφής στην αντίληψη, μίμηση, αναπαραγωγή και τον συντονισμό παιδιών δημοτικής εκπαίδευσης, με παλμικές ακολουθίες ή μουσικά ερεθίσματα. Για την εφαρμογή της εκπαιδευτικής διαδικασίας κατασκευάστηκε ένα σύστημα που επέτρεψε την ταυτόχρονη ακρόαση και απτική αίσθηση της μουσικής εμπειρίας. Η διδακτική προσέγγιση επικεντρώθηκε στην αντίληψη του παλμού και στην ικανότητα συγχρονισμού και διαμορφώθηκε βάσει σύγχρονων επιταγών από το πεδίο της

μουσικοπαιδαγωγικής και της γενικής παιδαγωγικής επιστήμης, της ενσώματης μάθησης και της μάθησης μέσα από το παιχνίδι. Την έρευνα ολοκλήρωσαν 60 μαθητές και μαθήτριες των Γ' και Δ' τάξεων δημοτικού (ηλικιακό εύρος 8 έως 10 ετών). Η έρευνα σχεδιάστηκε με μία μικτή μεθοδολογία (mixed methods research design- pretest posttest research design), ώστε να αντλήσει ποσοτικά δεδομένα για τις δύο μουσικές δεξιότητες, αλλά και να αποτυπώσει τις προσωπικές απόψεις των παιδιών σε σχέση με τις διαστάσεις του ρόλου της ταυτόχρονης ακρόασης και αφής της μουσικής και τα πιθανά οφέλη μίας εναλλακτικής διδακτικής προσέγγισης της μουσικής αγωγής στο σχολικό πλαίσιο.

22. Πατσή Μαρία

Η έννοια της Διδακτικής των Τεχνών, Μια Καινοτόμα Διάσταση για τα Μουσικά Σχολεία.

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η διερεύνηση για τη διδασκαλία ενός συμμετοχικού μαθήματος των τεχνών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Οι μαθητές/τριες μπορούν μέσω της ομαδικότητας και συνεργατικότητας να προσεγγίσουν ένα σύνθετο καλλιτεχνικό έργο: (εικαστικό, μουσικό, θεατρικό). Παρατίθενται προτάσεις για βιωματική δημιουργική δραστηριότητα εντός του σχολείου και η εξωστρέφεια της σχολικής κοινότητας προς την τοπική κοινότητα.

Σημαντικός λόγος για την παρούσα εργασία είναι η ανάλυση της έννοιας της συμμετοχικής διδακτικής για το Μάθημα της Τέχνης (εικαστικά, μουσική, θέατρο) (Ματσαγγούρας, 2012) στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, εντός του Ωρολογίου προγράμματος ή και εκτός στο πλαίσιο των σχολικών Πολιτιστικών Δραστηριοτήτων. Ο προβληματισμός για την κάλυψη των αναγκών του σχολικού και κοινωνικού συστήματος, συνέβαλε στην αναζήτηση εκείνων των γνωστικών αντικείμενων και των κοινωνικών λόγων που συμβάλουν στην εξάπλωση της συμμετοχικής και της συνεργατικής μάθησης στη σύγχρονη παιδαγωγική και διδακτική των καλλιτεχνικών μαθημάτων. Μέσω ενός συμμετοχικού μαθήματος της τέχνης προωθείται η ισότητα, η αλληλεγγύη, η αλληλεξάρτηση, οι ίσες ευκαιρίες, οι ίσες δυνατότητες μάθησης και ανάπτυξης για όλους τους μαθητές/τριες.

Για την επίτευξη του συμμετοχικού μαθήματος της Τέχνης βασική προϋπόθεση είναι η κάλυψή τους από εκπαιδευτικούς αντίστοιχων ειδικοτήτων των Τεχνών, η αγάπη και το μεράκι για τη διδασκαλία, ενώ η εμπλοκή περισσότερων από δύο διδακτικών μαθημάτων της Τέχνης θα δημιουργήσει την παραγωγή ενός μικτού καλλιτεχνικού έργου όπως Εικαστικά, Μουσική, Θέατρο. (Τσάφος, 2014) Τα Εικαστικά η Μουσική και το Θέατρο παρέχονται στο Ωρολόγιο πρόγραμμα σπουδών στα μαθήματα των Μουσικών Σχολείων.

Λέξεις κλειδιά: συμμετοχική διδακτική, τέχνες, Εικαστικά, Μουσική, Θέατρο, δημιουργικές δραστηριότητες, καινοτομία, ομαδικότητα, εξωστρέφεια

23. Πηλού Δέσποινα

Η μουσική της ραδιοφωνικής εκπομπής της Αστυνομίας Πόλεων (1954-1971)

Η παρούσα εργασία επικεντρώνεται στη μουσική της ραδιοφωνικής εκπομπής της Αστυνομίας Πόλεων, που μεταδιδόταν από τον Κεντρικό Ραδιοφωνικό Σταθμό Ενόπλων Δυνάμεων Ελλάδος (Κ.Ρ.Σ.Ε.Δ.Ε.) και στη συνέχεια από την Υπηρεσία Ενημερώσεως Ενόπλων Δυνάμεων (ΥΕΝΕΔ) και απευθυνόταν τόσο σε αστυνομικούς όσο και στο κοινό. Σε συνέχεια έρευνας και επικοινωνίας με αρμόδιους οργανισμούς (όπως η Διεύθυνση Ιστορίας Στρατού, η Διεύθυνση Ιστορίας της Ελληνικής Αστυνομίας και το αρχείο της ΕΡΤ) καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι τα μόνα διαθέσιμα τεκμήρια του συγκεκριμένου ηχοτοπίου είναι τα κείμενα από 77 εκπομπές (τα οποία ανήκουν σε ιδιωτικό αρχείο) και ένα ηχητικό απόσπασμα 2,5 λεπτών. Τα κείμενα των εκπομπών δεν περιλαμβάνουν μόνο το κείμενο το οποίο εκφωνούνταν, αλλά και λεπτομερή περιγραφή της μουσικής και των τραγουδιών κάθε εκπομπής, καθώς επίσης και των ηχητικών εφέ. Τα στοιχεία αυτά είναι ουσιώδη για την κατανόηση της συνολικής εμπειρίας των ακροατών, καθώς και για την αποκατάσταση (σε κάποιο βαθμό) του συγκεκριμένου ηχοτοπίου. Από την αποδελτίωσή τους προέκυψαν 1514 αναφορές στα κείμενα των 77 εκπομπών από τις οποίες το μεγαλύτερο μέρος αφορούσε μουσική. Η περαιτέρω κατηγοριοποίηση των ποικίλων μουσικών ειδών που εντοπίστηκαν είναι ενδεικτική του ύφους και της επιδιωκόμενης επικοινωνιακής στρατηγικής της εκπομπής και εξετάζεται στο πλαίσιο του Ραδιοφωνικού Ψυχρού Πολέμου της εποχής.

24. Πουλάκης Νίκος

«Ακούγοντας το πανί»: Μουσικές και ήχοι στα πρώτα βήματα των κινούμενων εικόνων.

Οι άνθρωποι ανέκαθεν αναζητούσαν τα μέσα για να αποτυπώσουν και να αναπαραγάγουν με ρεαλιστικό τρόπο την κίνηση της ζωής. Η δυνατότητα καταγραφής της κίνησης και η οπτική αναπαράσταση της πραγματικότητας έγιναν εφικτές με την εμφάνιση του κινηματογράφου στα τέλη του 19ου αιώνα. Αυτές οι παράξενες κινούμενες εικόνες (σήμερα έγχρωμες, παλαιότερα ασπρόμαυρες), μαζί με το ακουστικό πλαίσιο που πάντα τις συνόδευε (άλλοτε ως ζωντανή παράσταση, τώρα πλέον ως καταγεγραμμένο μουσικό-ηχητικό συνεχές), έμελλε να αποτελέσουν ένα φαινόμενο, το οποίο άλλαξε ριζικά τον τρόπο με τον οποίο αισθανόμαστε, ερμηνεύουμε και αναπαριστούμε τον κόσμο γύρω και μέσα μας. Στον κινηματογράφο –το οπτικοακουστικό μέσο που άφησε ανεξίτηλα τα σημάδια του στο πέρασμα του εικοστού αιώνα– εικόνα και ήχος συναντώνται, συνομιλούν, συνεργάζονται και, τελικά, γίνονται ένα. Ωστόσο, η προϊστορία του κινηματογράφου έχει συχνά μεγαλύτερο ενδιαφέρον από την ίδια την ιστορία του. Οι οριακές, ενδιάμεσες στιγμές ενός φαινομένου –όσες δηλαδή αναδεικνύονται συνήθως στη μετάβαση μεταξύ των διαφορετικών φάσεών του– είναι πολλές φορές περισσότερο αποκαλυπτικές από εκείνες που αποτυπώνουν ξεκάθαρα τις εξελίξεις, τις καινοτομίες και τις προσαρμογές του. Η ανακοίνωση δίνει ιδιαίτερη έμφαση στα πρώτα βήματα των κινούμενων εικόνων και στη συμβολή της μουσικής στις αρχικές προσπάθειες ανάπτυξης και καθιέρωσής τους, εστιάζοντας στις «πρωτόλειες» μορφές του, το οπτικό θέατρο και τον βωβό

κινηματογράφο, οι οποίες αποτελούν ιστορικά πρόδρομες όψεις του μετέπειτα τυπικού κινηματογραφικού μέσου.

25. Ριζόπουλος Αλέξανδρος

«Αουρέκιος, ο ταχυδρόμος». Μια πολυμεσική παράσταση.

«Αουρέκιος, ο ταχυδρόμος». Μια πολυμεσική παράσταση. Το 2016, στην οδό Βαφόπουλου στη Θεσσαλονίκη, εκτυλίχθηκε μια παράσταση σε τέσσερα σημεία. Φουαγιέ Ιδρύματος Βαφοπούλου, Κεντρική σκηνή, οδός Βαφοπούλου και ταβέρνα «Κρόνος». Η παράσταση διήρκησε δυο ώρες κατά τις οποίες το ακροατήριο είχε την ευκαιρία να ζήσει ένα εκτυλισσόμενο δρώμενο εν κινήσει. Το περιεχόμενο αποτελούνταν από κομμάτια ετερόκλητα μεταξύ τους, χορός, τραγούδι, ορχηστρικά, πρόζα, πατινάδα και αυτοσχεδιασμοί, σαν να ήταν διαφορετικές επιστολές/αποστολές/παραδόσεις που μόνο ένας ταχυδρόμος θα μπορούσε να διανείμει/διευθύνει και μάλιστα εξ ακοής, για αυτό το λόγο ονομάζεται Αουρέκιος. Συμμετείχαν 42 καλλιτέχνες από διάφορα πεδία. Η σύνθεση των μερών καθώς σκηνοθεσία κι δραματουργία ανήκει στον Αλέξανδρο Ριζοπουλο.

26. Σβάρνα Σοφία

«Mare Nostrum». Παλαιά Μουσική και σύγχρονες μουσικές ιστορίες στην Μεσόγειο.

Η καθηγήτρια Αραβικής λογοτεχνίας Miriam Cooke, έχει προτείνει μια «υδατοκεντρική» οπτική γωνία για την κατανόηση της Μεσογείου, επειδή ακριβώς η Μεσόγειος είναι «αρκετά μεγάλη, ώστε να αποτελεί ένα υπερ-εθνικό τόπο με διακριτούς ανθρώπους και κουλτούρες», αλλά και αρκετά μικρή, ώστε να τους συνδέει», ενώ ο εθνομουσικολόγος Jonathan Shannon, θεωρεί την Μεσόγειο ως ένα «πολιτισμικό χώρο με περίπλοκες ροές και κυματοειδείς απροσδιοριστίες».

Στην εισήγησή μου θα επιχειρήσουμε να προσεγγίσουμε την Μεσόγειο μέσα από την σύγχρονη δισκογραφική και συναυλιακή δραστηριότητα μουσικών σχημάτων Παλαιάς Μουσικής. Τα καλλιτεχνικά πρότζεκτ παλαιάς μουσικής που αφορούν αλλά και εμπνέονται από την Μεσόγειο, στηρίζονται σε ανθρώπινες και καλλιτεχνικές σχέσεις ανάμεσα σε μουσικούς ίδιων ή διαφορετικών τόπων, ίδιας ή διαφορετικής μουσικής κατεύθυνσης και προσέγγισης, που πραγματοποιούνται ως «μουσικές συναντήσεις», αντανακλώντας άλλες, παρελθοντικές συναντήσεις στην Μεσόγειο, ήδη από την εποχή του Μεσαίωνα.

27. Σδούκος Παναγιώτης

Δημοτικό τραγούδι από τα λαϊκά δρώμενα στις παραστατικές τέχνες.

Το δημοτικό τραγούδι «σημαίνεται» στις επιτελέσεις του, δεν μπορούμε να το δούμε αποκομμένο από τα δρώμενά του. Μέσα από αυτά θεωρείται το «συλλογικό ταμείο», από το οποίο οι μη αστικές, συμβιωτικές και αγροτοκτηνοτροφικές κοινότητες αντλούν και οριοθετούν την πολιτισμική τους ταυτότητα. Το «πρωτογενές» υλικό που αντλούμε από τα λαϊκά δρώμενα είναι - από τη μια- ενταγμένο στον φυσικό του χωροχρόνο, από

την άλλη, εμπνέει και δομεί μουσικοθεατρικές παραστάσεις και σύγχρονες ερμηνείες και εκτελέσεις [performances]. Ως εκ τούτου, παρατηρείται η δημιουργία νέων «πολιτισμικών πλαισίων», όπου το δημοτικό τραγούδι συνεργάζεται με τις παραστατικές τέχνες. Με βάση τα έως τώρα θεωρητικά δεδομένα, η παρούσα έρευνα προτείνει την «επιτέλεση στον μικρότοπο» [microtorio performance], με την οποία διαπραγματεύεται τη θέση και την ένταξη του δημοτικού τραγουδιού σε περιβάλλοντα «δεύτερης» ανάγνωσης, διδασκαλίας και ερμηνείας - εκτέλεσής του: από τις αγροτοκτηνοτροφικές κοινότητες στα σύγχρονα αστικά πολυπολιτισμικά και καλλιτεχνικά περιβάλλοντα. Ως πρόγραμμα αυτο-εθνογραφικής έρευνας α) συνδυάζει την εφαρμοσμένη Εθνομουσικολογία και την Πολιτισμική Ανθρωπολογία με τις Παραστατικές Τέχνες (διεπιστημονική έρευνα και ενσώματες & έμφωνες επιτελεστικές πρακτικές: ο εαυτός, σώμα και φωνή ως εργαλεία επιτέλεσης στο υπό διερεύνηση καλλιτεχνικό πεδίο) και β) λειτουργεί ως όρος «ομπρέλα» στην Ανθρωπολογία της Τέχνης και στις Παραστατικές Τέχνες για τις εκπαιδευτικές και καλλιτεχνικές δράσεις του γράφοντος που έχουν την μορφή -επί σκηνής- «θεάματος». Τέλος, η έρευνα με τον παρόντα προσανατολισμό και περιεχόμενο στοχεύει στον δημιουργικό αναστοχασμό των σχέσεων μεταξύ θεωρητικής και βασισμένης στην πρακτική [practice based] καλλιτεχνικής έρευνας και σαφέστατα στον προσδιορισμό ενός δημιουργικού μέλλοντος του εθνομουσικολογικού αυτού υλικού (εντός του χώρου των παραστατικών τεχνών) στο πλαίσιο της σύγχρονης διαχείρισης, της προαγωγής και της παραγωγής του ως πολιτισμικού αγαθού.

Λέξεις κλειδιά: δημοτικό τραγούδι, λαϊκά δρώμενα, επιτελέσεις, δραματολογία, θέαμα, επιτελεστικές πρακτικές, καλλιτεχνική έρευνα, παραστατικές τέχνες

28. Τριανταφύλλου Δ. Πολυξένη

Παιχνιδοποίηση: μια περιπτώσιολογική μελέτη εφαρμογής της στην τυπική πρωτοβάθμια μουσική εκπαίδευση.

Παιχνιδοποίηση είναι η ενσωμάτωση μηχανισμών παιχνιδιού (πόντοι, πίστες, αμοιβές) σε ένα περιβάλλον μη παιχνιδιού. Σύμφωνα με την διεθνή βιβλιογραφία, η παιχνιδοποίηση χρησιμοποιείται σε πολλούς τομείς της ζωής μας (βιομηχανία, μάρκετινγκ, εκπαίδευση), εφόσον στις δράσεις εισάγονται οι παράγοντες εκείνοι που μετατρέπουν ένα play σε game. Στην ελληνική βιβλιογραφία οι αναφορές για χρήση παιχνιδοποίησης είναι ελάχιστες.

Ο σκοπός, λοιπόν, της μελέτης είναι να αναδειχθεί η αξία της παιχνιδοποίησης σε εκπαιδευτικούς και μαθητές κατά τη χρήση της στην τυπική πρωτοβάθμια μουσική εκπαίδευση της Ελλάδας.

Το πεδίο της έρευνας είναι η παράθεση απόψεων ενός εν ενεργεία εκπαιδευτικού μουσικής πρωτοβάθμιας (case study), ο οποίος εργάζεται σε αστική περιοχή και εφαρμόζει παιχνιδοποίηση στα τριάντα χρόνια προϋπηρεσίας του. Η συνέντευξη έγινε στα πλαίσια ποιοτικής έρευνας, βασισμένη σε πρωτόκολλο συνέντευξης.

Μερικά από τα ευρήματα που προέκυψαν ως προς την αξία της παιχνιδοποίησης στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι η ανάπτυξη κινήτρου για εμπλοκή των μαθητών στην εκπαιδευτική διαδικασία και η διατήρηση του ενδιαφέροντος καθ' όλη τη διάρκεια αυτής. Αναφέρονται φυσικά και οι προκλήσεις που καλούνται εκπαιδευτικοί και μαθητές να αντιμετωπίσουν από τη χρήση του εργαλείου της παιχνιδοποίησης.

Θα μπορούσε φυσικά να διενεργηθεί και μια ποσοτική έρευνα, στην οποία θα

παρουσιάζονται οι απόψεις των μαθητών γύρω από την παιχνιδοποιημένη διδασκαλία. Ή να διερευνηθούν περαιτέρω ζητήματα που αφορούν τη σύνδεση της παιχνιδοποίησης με άλλα μαθησιακά αντικείμενα ή με την άτυπη μουσική εκπαίδευση.

29. Τσανασίδης Γιάννης

Δημοτικό τραγούδι του Πόντου και σύγχρονη δημιουργία. Το παράδειγμα του Μάραντου.

Το δημοτικό τραγούδι του Πόντου αποτελεί ένα ευρύ και γόνιμο πεδίο έρευνας που έχει απασχολήσει διαχρονικά πολλούς επιστημονικούς κλάδους. Με τον όρο δημοτικό τραγούδι αναφερόμαστε κατά κύριο λόγο στην προφορική και γραπτή ποιητική δημιουργία που πραγματεύεται θεματικά επεισόδια και περιστατικά του βίου των Ελλήνων του Πόντου σε διάφορες φάσεις της ιστορικής τους διαδρομής. Με αφετηρία τις συλλογές και τους σχολιασμούς της δημόδους αυτής ποίησης γεννήθηκε το ερέθισμα για την καλλιτεχνική αξιοποίηση και τη δημιουργική διαχείριση του πρωτογενούς αυτού υλικού. Πρόκειται για εκατοντάδες τραγούδια εκ των οποίων στα περισσότερα, αν και ο στίχος προϋπάρχει, δε σώζεται το ηχοποιητικό υλικό, είτε γιατί δεν άντεξε στη φθορά του χρόνου, είτε γιατί οι δημιουργοί του δεν αποτέλεσαν ποτέ αντικείμενο ενδιαφέροντος για τους λόγιους διαχειριστές της λαϊκής αυτής παράδοσης. Πρέπει να σημειωθεί πως είναι ελάχιστες οι εξαιρέσεις προφορικής μετάδοσης ποντιακών δημοτικών τραγουδιών μαζί με τη μελωδία τους που σώζονται μέχρι και τις μέρες μας. Το τραγούδι «Μάραντος» ανήκει στην τελευταία αυτή κατηγορία. Κεντρική επιδίωξη, λοιπόν, υπήρξε η ανασύνθεσή του, η μορφολογική επεξεργασία του και η δημιουργική του αποτύπωση, με απώτερο σκοπό να αναδειχθεί και να ξαναποκτηθεί η πρωτογενής ολότητα ήχου - λόγου που κρύβεται πίσω από τις λέξεις και τις ποιητικές του εικόνες.

30. Χρύση Μαρία Μελπομένη

Αρχαία Ελληνική Τραγωδία και Σύγχρονη Όπερα Ελλήνων Συνθετών.

Στην παρούσα ανακοίνωση θα παρουσιαστούν σύγχρονες όπερες Ελλήνων συνθετών βασισμένες θεματολογικά σε σωζόμενες αρχαιοελληνικές τραγωδίες. Οι εν λόγω όπερες ως μουσικά δράματα αποτελούν μορφή πρόσληψης του αρχαίου δράματος και θεωρούμε ότι υπόκεινται στη διακειμενικότητα, δηλαδή αφενός ανάγονται θεματολογικά κατευθείαν στην αρχαία τραγωδία –και όχι στον προγενέστερο υποκείμενο μύθο–, και αφετέρου παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά της μορφής “όπερα”. Στη συγκριτική αυτή μελέτη ερευνάται, εκτός από τη θεματολογική σχέση, και ο ρόλος της μουσικής σε σύγχρονικό επίπεδο, δηλαδή οι μηχανισμοί ανασηματοδότησης του μύθου μέσω της δεδομένης μουσικής φόρμας “όπερα” που επιλέγεται από τους δημιουργούς, καθότι η μουσική στη σύγχρονη όπερα αναδεικνύεται σε κυρίαρχο στοιχείο και όχι δευτερεύον ή απλά συνοδευτικό σε σχέση με τον λόγο (κείμενο) και λειτουργεί υπογραμμιστικά για την παρουσίαση των χαρακτήρων και την προβολή των πλευρών που θέλει να φέρει στο φως ο συνθέτης. Ως προς τη σχέση κειμένου-μουσικής, ερευνώνται επίσης ο συσχετισμός τύπων φωνής και δραματικών προσώπων και η διαφοροποίηση ως προς τη μουσική απόδοση κάθε χαρακτήρα, ενώ επίσης σχολιάζεται το μουσικό ιδίωμα σε γενικές γραμμές.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ/ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΩΝ

1. Αγγελίδου Αλίκη

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Κοινωνικής Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου. Εκπόνησε τη διδακτορική της διατριβή στην Κοινωνική Ανθρωπολογία και Εθνολογία στην Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales στο Παρίσι, με θέμα τους κοινωνικοοικονομικούς μετασχηματισμούς και ζητήματα ατομικών και συλλογικών ταυτοτήτων στη μετασοσιαλιστική αγροτική Βουλγαρία. Τα ερευνητικά και διδακτικά της ενδιαφέροντα, όπως και οι δημοσιεύσεις της, έχουν επικεντρωθεί στην ανθρωπολογία της σοσιαλιστικής και μετασοσιαλιστικής Ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων, στην οικονομική ανθρωπολογία, τις νέες κουλτούρες του καπιταλισμού, την πολυπολιτισμικότητα, τη μετανάστευση, τα σύνορα και τη διεθνικότητα, καθώς και την εφαρμοσμένη και δημόσια ανθρωπολογία. Πιο πρόσφατα η έρευνά της έχει στραφεί στην οικιακή και την κυκλική οικονομία στην Ελλάδα της κρίσης και τα ηχοτόπια του Ψυχρού Πολέμου.

2. Αθανασόπουλος Γιάννης Χ.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1970. Είναι Διπλωματούχος Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ (1994), Δρ. Μηχανικός ΔΠΘ, και Διπλωματούχος Βιόλας. Είναι μελετητής δημόσιων και ιδιωτικών έργων, ενώ παράλληλα έχει συμμετάσχει και βραβευτεί σε πανελλήνιους και διεθνείς αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς. Κατά το ακαδημαϊκό έτος 2006-2007 δίδαξε ως συμβασιούχος διδάσκων στη βαθμίδα του Λέκτορα (Π.Δ. 407/80) στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του ΔΠΘ. Από το ακαδημαϊκό έτος 2004-2005 μέχρι και το ακαδημαϊκό έτος 2012-2013 δίδαξε ως εξωτερικός συνεργάτης και σύμβουλος μουσικής θεωρίας και εφαρμογών στο κατ' επιλογήν υποχρεωτικό μάθημα της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών ΕΜΠ με τίτλο: «*Μουσικές και Αρχιτεκτονικές Συμπορεύσεις. Η Αντίστιξη ως εργαλείο μουσικής και αρχιτεκτονικής σύνθεσης*». Ως προσκεκλημένος ομιλητής έχει δώσει διαλέξεις σχετικές με τη θεωρία της αισθητικής και τη σχέση αρχιτεκτονικής και μουσικής στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Μέρος του αρχιτεκτονικού του έργου, επιστημονικές μελέτες, εργασίες ή άρθρα του, είναι δημοσιευμένα σε συλλογικούς τόμους, στο διαδίκτυο, καθώς και σε ελληνικά και ξένα περιοδικά ή πρακτικά συνεδρίων.

Παράλληλα με την αρχιτεκτονική και ερευνητική του δραστηριότητα έχει συμμετάσχει, ως έκτακτο μέλος, σε συναυλίες της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών και παραγωγές της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, καθώς και σε συναυλίες μουσικής δωματίου, ως μέλος διαφόρων σχημάτων στην Ελλάδα, τη Γερμανία και τις ΗΠΑ.

3. Αθανασόπουλος Πάτρικ

Ο Πάτρικ Αθανασόπουλος είναι καθηγητής μουσικής με ειδικότητα στο ούτι. Σπούδασε στο Τμήμα Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής και είναι κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος στην Εθνομουσικολογία από το Πανεπιστήμιο του Λονδίνου.

Το 2008 ξεκίνησε να διδάσκει σε Μουσικά Σχολεία, Γενικά Γυμνάσια και σε ΕΕΕΕΚ για άτομα με αναπηρία. Από το 2014 ως και το 2021 εργάστηκε στο εξωτερικό σε σχολεία του Λονδίνου, στο διεθνές σχολείο του πανεπιστημίου του Tsinghua στο Πεκίνο, καθώς και ως εθελοντής σε δημοτικό σχολείο της Ινδίας. Από το 2021 έως σήμερα διδάσκει στο Μουσικό Σχολείο Παλλήνης. Είναι ενεργός μουσικός και συνθέτης με κυκλοφορίες με το όνομα Patrick Nathan.

4. Βελένη Θέμις

Διδάκτωρ Ιστορίας της Τέχνης (Α.Π.Θ. άριστα παμψηφεί, υποτροφία ΙΚΥ και Επιτροπής Ερευνών), διπλωματούχος πιάνου και πτυχιούχος αρμονίας (Κ.Ω.Θ.). Εργάστηκε ως Ιστορικός Τέχνης-Επιμελήτρια στο Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών του ΑΠΘ (2015-2019). Από το 2012 είναι μόνιμη συνεργάτης ως επισκέπτρια επίκουρη καθηγήτρια στα μεταπτυχιακά τμήματα Σχεδίου και Καλλιτεχνικής Εκπαίδευσης της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου της Γρανάδας όπου εισήγαγε και διδάσκει το μάθημα «Εικαστικές τέχνες και μουσική: ιστορία, θεωρία και πράξη - διακαλλιτεχνικότητα και πολυαισθητηριακότητα». Διδάσκει ως επισκέπτρια καθηγήτρια θέματα Ιστορίας και Θεωρίας της Τέχνης και θέματα Πολιτιστικής Διαχείρισης στο Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας (2016 έως σήμερα) και στη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ (2022 έως σήμερα). Έχει διατελέσει επισκέπτρια επίκουρη καθηγήτρια στο Stevens Institute of Technology (N.J., USA, 2013-2015). Έχει διδάξει στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (2016-2023), στο Americal College of Thessaloniki (2022-2023), στο ΤΕΙ Σερρών (2021-2022), στο ΑΠΘ (2017-2018) και στο ΤΕΙ Καβάλας (2010-2011). Έχει δώσει διαλέξεις και σεμινάρια σε πανεπιστημιακά και εκπαιδευτικά ιδρύματα της Ελλάδας και του εξωτερικού. Έχει επιμεληθεί συνολικά δεκαεννέα εκθέσεις Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Έχει δημοσιεύσει επιστημονικές της εργασίες σε καταλόγους εκθέσεων, πρακτικά επιστημονικών συνεδρίων και περιοδικά τέχνης. Το 2014 δημοσίευσε με υποτροφία του Ενωαλίου Κληροδοτήματος ΑΠΘ τη διδακτορική της διατριβή με θέμα Εικαστικές Τέχνες και Μουσική (19ος-20ός αιώνας). Από τη συναισθησία στην πολυαισθητηριακή συνέργεια. Έχει δημοσιεύσει επιστημονικές της εργασίες σε καταλόγους εκθέσεων, πρακτικά επιστημονικών συνεδρίων και περιοδικά τέχνης. Το 2017 εκδόθηκε το βιβλίο της Γιώργος Γουναρόπουλος. Addenda από τις εκδόσεις Ανάτυπο. Το 2018 εκδόθηκε το βιβλίο της Θέματα Πολιτιστικής Διαχείρισης από τις εκδόσεις Βάνιας. Έχει εκπονήσει μεταδιδακτορική έρευνα που υποστηρίχτηκε από υποτροφία του ΙΚΥ στο Τμήμα Δημοσιογραφίας & ΜΜΕ (επιβλ. Καθηγ. Γρ. Πασχαλίδης, 2019-2022) στον Οπτικό Πολιτισμό. Διετέλεσε συντονίστρια της ομάδας Ιστορίας της Τέχνης στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα Tuning HUMART (2010-2011). Είναι μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Ιστορικών Τέχνης, της Διεθνούς ΑΙCΑ και της ΑΙCΑ Hellas, της Διεθνούς και της Ελληνικής Σημειωτικής Εταιρείας και του Δικτύου Επαγγελματιών Μουσείων και Χώρων Πολιτισμού

5. Γεράκη Ελένη

Γεννήθηκε στον Πειραιά. Σπούδασε Μεθοδολογία, Ιστορία και Θεωρία της Επιστήμης στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και σε μεταπτυχιακό επίπεδο στο Business School του University of Bath – UK, στον τομέα της Διοίκησης Επιχειρήσεων και στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο στον τομέα της Μουσικής Παιδαγωγικής στο Σχολείο και στην Κοινότητα. Έχει σπουδάσει πιάνο στο Ωδείο “Μουσική Παιδεία” στην τάξη της Κατερίνας Περγικάρη κλασικό τραγούδι στην τάξη της Μαρίας Κατσούρα.(πτυχίο Μονωδίας Άριστα-Α΄Βραβείο Παμψηφεί) Έχει συνεργαστεί με την Ορχήστρα των Χρωμάτων του Μάνου Χατζηδάκι ,με την Εθνική Λυρική Σκηνή και με την Κ.Ο.Α. Εργάστηκε στην Προσχολική Αγωγή από το 2008 ως συνεργάτης του διεθνούς μουσικού προγράμματος Gymboree Play and Music διδάσκοντας τα μαθήματα της Μουσικής ,της Τέχνης τόσο στα ελληνικά όσο και στα αγγλικά ενώ από το 2013 διδάσκει το μάθημα της Μουσικής Αγωγής σε παιδιά ηλικίας 2- 5 ετών.Στα πλαίσια της διπλωματικής εργασίας της με θέμα «Η ιρλανδική μουσική στον Ελλαδικό χώρο - Διάδοση μαθητεία και επιτέλεση» θα παρευρεθεί τον Οκτώβριο του 2024 στο

Συμπόσιο που θα λάβει χώρα στο University of Princeton ως μέλος του panel με θέμα «Ελλάδα-Ιρλανδία Το γελαστό παιδί-Μίκης Θεοδωράκης-Michael Collins» και θα μιλήσει για την Ιρλανδική μουσική στην Ελλάδα.

6. Γεωργάκη Αναστασία

Καθηγήτρια Μουσικής Τεχνολογίας στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού Και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Από το 2019 είναι πρόεδρος του Τμήματος. Είναι επίσης Διευθύντρια του Εργαστηρίου Μουσικής Ακουστικής και Τεχνολογίας καθώς και Διευθύντρια του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών «Μουσική Τεχνολογία και σύγχρονες πρακτικές».

7. Ευθυμίου Φρόσω

Υποψήφια διδάκτωρ στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Η επαγγελματική της πορεία ξεκίνησε στην Αγγλία ως δασκάλα ειδικής αγωγής. Ολοκλήρωσε το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στη Μουσικοθεραπεία στο Πανεπιστήμιο Anglia Ruskin του Cambridge και έπειτα εργάστηκε ως μουσικοθεραπεύτρια σε διάφορα σχολεία του Λονδίνου. Ακόμη, είναι απόφοιτη του Παιδαγωγικού Τμήματος Πατρών και από τον Σεπτέμβριο του 2023, εργάζεται ως εκπαιδευτικός και παράλληλα ως μουσικοθεραπεύτρια σε ιδιωτική βάση.

8. Ζαφείρης Παντελής

Σπούδασε Μουσική Σύνθεση και Μουσικολογία στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου (Κέρκυρα). Για την απόκτηση του πτυχίου του, ολοκλήρωσε με άριστα και εκπόνησε πτυχιακές εργασίες στους τομείς της Μουσικής Παιδαγωγικής, Εθνομουσικολογίας και Βυζαντινής Μουσικολογίας. Συνέχισε τις σπουδές του στην Κωνσταντινούπολη όπου απέκτησε το μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης στο τομέα της εθνομουσικολογίας στο τμήμα Ανωτάτων Σπουδών στη Μουσική (MIAM) στο Πολυτεχνείο της Κωνσταντινούπολης. Πρόσφατα απέκτησε ένα επιπλέον μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης στο τομέα της Λειτουργικής της Ορθόδοξης Θεολογίας μετά από επιτυχή παρακολούθηση του προγράμματος στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Σήμερα εκπονεί τη διδακτορική διατριβή του στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου στο τομέα της Εθνομουσικολογίας. Τα επιστημονικά του ενδιαφέροντα εστιάζονται στην έρευνα και μελέτη της θρησκευτικής μουσικής στην Ανατολική Μεσόγειο. Έχει συμμετάσχει με ανακοινώσεις του σε συνέδρια και σε επιστημονικά περιοδικά καθώς και ως εκτελεστής σε συναυλίες στην Ελλάδα, στην Τουρκία, στη Φινλανδία, στην Ιταλία, στην Τσεχία, στη Γαλλία, στην Ελβετία και στην Γερμανία.

9. Ζεπάτου Χρυσάνθη

Εκπαιδευτικός Μουσικής στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση Διευθύντρια στο 3ο Δημοτικό Σχολείο Υμηττού και Υποψήφια Διδάκτωρ στο Τμήμα Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Είναι κάτοχος Πτυχίου Πιάνου (Ωδείο Αθηνών), Διπλώματος Πιάνου (Αθήναιον Ωδείο – Athenaeum), μεταπτυχιακού διπλώματος του Διατμηματικού προγράμματος «Μουσική και κουλτούρα: Διεπιστημονικές Αναλύσεις και Εφαρμογές του Τμήματος Μουσικών Σπουδών και του Τμήματος Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

και πτυχίου του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Αποτέλεσε μέλος της Ομάδας Συγγραφής του Διδακτικού Πακέτου «Μουσική Ε΄ Δημοτικού» (ΟΕΔΒ 2007) και εμπειρογνώμονας για την εκπόνηση Νέου Προγράμματος Σπουδών Μουσικής και Οδηγού Εκπαιδευτικού Μουσικής «Εργαλεία Διδακτικών Προσεγγίσεων» (2011-2014). Υπήρξε επιμορφώτρια και Σύμβουλος Προώθησης για την πιλοτική εφαρμογή των Νέων Προγραμμάτων Σπουδών στο πλαίσιο της πράξης Νέο Σχολείο (Σχολείο 21ου αιώνα) (2012) και επιμορφώτρια Β΄ για το Πρόγραμμα Σπουδών Μουσικής για το Δημοτικό Σχολείο (2023). Έχει δημοσιεύσει σε επιστημονικά συνέδρια και περιοδικά.

10. Ζωγράφος Αχιλλέας

Ο Αχιλλέας Ζωγράφος είναι μουσικός, σκακιστής και συγγραφέας δύο βιβλίων. Αποφοίτησε από το πανεπιστήμιο Τεχνών Folkwang της Γερμανίας με άριστα. Είναι συγγραφέας του βιβλίου «Σκέψεις και προτάσεις στη μουσική πρακτική» και έχει γράψει άρθρα για το περιοδικό "Classical Music Review" μεταξύ άλλων.

Είναι επίσης ομοσπονδιακός μετρ στο σκάκι έχοντας φτάσει στους κορυφαίους 100 Έλληνες σκακιστές, καθώς και πιστοποιημένος προπονητής από τη Διεθνή Σκακιστική Ομοσπονδία.

Στο βιβλίο του "Music and chess. Apollo meets Caissa" των εκδόσεων Russell Enterprises διερευνά τη σχέση μεταξύ σκακιού και μουσικής. Το βιβλίο έχει λάβει εξαιρετικές κριτικές στον διεθνή τύπο, ενδεικτικά στο New in Chess και το British Chess magazine.

Πραγματοποίησε πιανιστική διάλεξη για αυτό το θέμα προσκεκλημένος από το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ενώ έχει δώσει σχετικές ομιλίες και συνεντεύξεις στο εξωτερικό. Έλαβε το 1ο βραβείο για την εργασία του από την Ακαδημία Musichess στη Μαδρίτη το 2018. Διδάσκει μουσική και σκάκι στο Μουσικό Σχολείο Παλλήνης.

11. Θεοδωρόπουλος Κριστιάν Αγγελος

Μαθητής στο Πειραματικό Μουσικό Γυμνάσιο-Λύκειο Παλλήνης, φοιτά φέτος στην Γ΄ Λυκείου. Με το σχολείο έχει συμμετάσχει σε διάφορες συναυλίες και εκδηλώσεις: συναυλίες στο Ηρώδειο, στο Μέγαρο Μουσικής με την μεικτή χορωδία του σχολείου σε συνεργασία με τον Ν. Πορτοκάλογλου, στην Λυρική Σκηνή στο αφιέρωμα για τον Μίκη Θεοδωράκη και στην Ακαδημία Αθηνών στο αφιέρωμα για τον Μάνο Χατζιδάκι. Ξεκίνησε να ασχολείται με τη μουσική από 6 ετών μαθαίνοντας πιάνο. Έχει κάνει συναυλίες και παρουσιάσεις είτε συνοδευόντας είτε ως σολίστ. Παράλληλα με το σχολείο, άρχισε να φοιτά από το 2023 στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας. Στον ελεύθερό του χρόνο του αρέσει να συνθέτει μουσική, να διαβάζει λογοτεχνία και να γράφει διηγήματα. Έχει λάβει μέρος στο MSM Art Bienale 2020 στη Λογοτεχνία με 3 μυθιστορήματα φαντασίας. Ενδιαφέρεται γενικότερα για τις τέχνες, σχεδιάζει και παλαιότερα είχε ασχοληθεί με το θέατρο. Αθλείται και παίζει τένις όποτε έχει χρόνο. Επίσης έχει ιδιαίτερη αγάπη για το σκάκι (με συμμετοχή σε σχολικούς αγώνες) την Αστρονομία και τα Αρχαία.

12. Ιμισιρίδου Γεωργία

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1973. Είναι απόφοιτη του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών του Τ.Ε.Ι. Αθήνας. Από το 1996 έως το 2019 εργάστηκε στο τμήμα Φωτογραφικών Αρχείων του Μουσείου Μπενάκη. Ασχολήθηκε με την

καταγραφή, την τεκμηρίωση και την ταξινόμηση φωτογραφικών αρχείων, καθώς και με την επιμέλεια και το συντονισμό φωτογραφικών εκθέσεων και σχετικών εκδόσεων του Ιδρύματος στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Συμμετέχει με ανακοινώσεις σε ημερίδες και επιστημονικά συνέδρια με θέματα από την ιστορία της ελληνικής φωτογραφίας και τους φωτογράφους του 20^{ου} αιώνα. Άρθρα της έχουν δημοσιευθεί στον ελληνικό ημερήσιο τύπο και σε εκδόσεις λευκωμάτων σχετικών με την ελληνική φωτογραφία. Από τον Μάιο του 2022 είναι υπεύθυνη του ιστορικού αρχείου της Ελληνικής Φωτογραφικής Εταιρείας.

13. Καραμπέτσου Βασιλική

Απόφοιτος του Φιλολογικού Τμήματος της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ, Κατεύθυνση Κλασικής Φιλολογίας. Έχει εργαστεί για πολλά χρόνια ως εκπαιδευτικός στην ιδιωτική εκπαίδευση. Διορίστηκε στον δημόσιο τομέα μέσω ΑΣΕΠ, ως εκπαιδευτικός στο Καλλιτεχνικό Γυμνάσιο Γέρακα με Λ.Τ., στο ΙΕΠ ως Εισηγήτρια Σύμβουλος Φιλολόγων και Συντονίστρια Επιστημόνων Ευρωπαϊκού προγράμματος, στις εκπαιδευτικές μονάδες του Βελγίου – ως αποσπασμένη εκπαιδευτικός- και ειδικά στο Ελληνικό Σχολείο Βρυξελλών και σε βελγικά σχολεία ως ελληνίδα εκπαιδευτικός μέσω διακοινοτικού προγράμματος. Από τον Σεπτέμβριο του 2020 είναι Διευθύντρια του Καλλιτεχνικού Γυμνασίου Γέρακα με Λ.Τ.

14. Ιωάννης Γ. Λυμπέρης

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι διδάκτορας *Εθνομουσικολογίας και Πολιτισμικής Ανθρωπολογίας* του ΕΚΠΑ, κάτοχος Μεταπτυχιακού τίτλου *Λαογραφίας* του Φιλολογικού Τμήματος του ΕΚΠΑ, πτυχιούχος του Τμήματος Ανθρωπιστικών Επιστημών του ΕΑΠ καθώς και διπλωματούχος Σύνθεσης και Ανωτέρων Θεωρητικών Ευρωπαϊκής Μουσικής. Στα ερευνητικά του ενδιαφέροντα συγκαταλέγονται οι καταγραφές και η Λαογραφία των ελληνικών δημοτικών τραγουδιών, ζητήματα επιτέλεσης γυναικείου χορού στις τραγωδίες του Ευριπίδη, σύμβολα και ταυτότητες σε ορεινές κοινότητες με ανάλογες μελέτες περίπτωσης καθώς και εκπαιδευτικές πρακτικές και μελέτες γύρω από τον μαθητοκεντρικό προσανατολισμό της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Εργάζεται ως εκπαιδευτικός μουσικής (και διευθυντής σχολείου) στη δημόσια δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Συμμετέχει σε συνέδρια και επιστημονικές συναντήσεις ως εισηγητής ή μέλος επιστημονικής ή οργανωτικής επιτροπής. Η συγγραφική του δραστηριότητα αφορά σε μονογραφίες, συμμετοχή σε συλλογικά έργα και επιμέλεια τόμων και πάντοτε γύρω από ζητήματα εθνομουσικολογικά, λαογραφικά και πειραματισμού διδακτικών μοντέλων.

15. Μεταλληνού Φιόρη-Αναστασία

Υπεύθυνη του Κέντρου Επισκεπτών Θησείου του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών. Έλαβε Πτυχίο Φυσικής και Μεταπτυχιακό Δίπλωμα στην Φυσική Ατμόσφαιρας και Περιβάλλοντος από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Στην Διδακτορική Διατριβή της ασχολήθηκε με την «Ανάπτυξη και Εξασθένηση Μαγνητικών Καταιγίδων στο Γεωδιάστημα». Έχει συνεργαστεί με το Centre d'étude des Environnements Terrestre et Planetaires στο Παρίσι, το Κέντρο Ηλιακής Φυσικής της NASA, Goddard Space Flight Center και τη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών, Εργαστήριο Υπολογιστικών Συστημάτων, του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Το ερευνητικό της υπόβαθρο αφορά στην προσομοίωση επιτάχυνσης φορτισμένων σωματιδίων στην γήινη μαγνητόσφαιρα κατά τη διάρκεια μαγνητικών καταιγίδων. Έχει λάβει πτυχίο μονωδίας από το Ωδείο Μουσικοί Ορίζοντες στην Αθήνα και έχει φοιτήσει στην Σχολή Μελοδραματικής του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης. Χρησιμοποιεί τον ήχο και την μουσική ως μέσο επικοινωνίας και διδασκαλίας της Αστρονομίας. Οργανώνει και συμμετέχει σε βραδιές που συνδυάζουν την μουσική με την ποίηση και την αστρονομία.

16. Μούσας Τηλέμαχος

Συνθέτης και πολυοργανίστας, υποψήφιος διδάκτορας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, με θέμα διατριβής : «Επαυξημένη φωνητική έκφραση και αυτοσχεδιασμός στο σύγχρονο μουσικό δράμα με ψηφιακά μέσα». Κατέχει Master of Music με κατεύθυνση «Εκτέλεση / Ερμηνεία της Jazz Μουσικής & Νέες Τεχνολογίες, από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ και Bachelor στις Παιδαγωγικές Σπουδές και στην Γεωπονία. Έχει επίσης σπουδάσει στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης, στο Dante Agostini Music School καθώς και στο Ωδείο του Φίλιππου Νάκα από όπου κέρδισε υποτροφία στο Berklee College of Music. Είχε δασκάλους στην Jazz κιθάρα τους: Mike Moreno, Lage Lund, Gilad Hekselman, Γρηγόρη Ντάνη, Κώστα Μαγγίνα, Γιώργο Πατσιαούρα, Dimitri Velitskov. Έκανε μαθήματα φλαμένκο κιθάρας με τους Alejandro Chacon και Θωμά Νάτση και κλασικής κιθάρας με τον Γιώργο Αρσένη. Παίζει επίσης, Theremin, Μουσικό Πριόνι, Berimbau, Didgeridoo και πολιτικό λαούτο. Έχει συνθέσει μουσική για παραστάσεις θεάτρου, χορού, για ταινίες μικρού και μεγάλου μήκους και έχει συνεργαστεί με φορείς όπως το Brooklyn Academy of Music, το CCRMA του Stanford University, το IRCAM Centre Pompidou, το Tanztheater Wuppertal Pina Bausch, το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου, το Εθνικό Θέατρο, το Κ.Θ.Β.Ε., την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, την Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών, το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, το Goethe Institut, τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου, το TedX Πανεπιστημίου Πειραιώς κ.α. Είναι ιδρυτικό μέλος της θεατρικής εταιρίας ODC. Έχει λάβει το διεθνές βραβείο Music Theater Now 2018 & έχει βραβευθεί με το 1ο Βραβείο στο Be Festival of Birmingham. Έχει συνεργαστεί με σκηνοθέτες όπως οι: Μιχαήλ Μαρμαρινός, Στάθης Λιβαθινός, Έλλη Παπακωνσταντίνου, John Britton, Κωνσταντίνος Ρήγος κ.α. Έχουν εκδοθεί 3 cd με συνθέσεις του από την εταιρία Ankh Records που κινούνται υφολογικά στο χώρο της σύγχρονης Jazz και 3 cd με συνθέσεις για το θέατρο από την εταιρία ODC. Παράλληλα εργάζεται ως στέλεχος της Εκπαιδευτικής Ραδιο-Τηλεόρασης του Υπουργείου Παιδείας.

17. Μπαλάντινα Αλεξάνδρα

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Εθνομουσικολογίας και διδάσκει στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Είναι συγγραφέας του βιβλίου Εθνογραφική έρευνα στην Εθνομουσικολογία, ένα βιβλίο οδηγός για μια μουσική εθνογραφική έρευνα (Ελληνικά Ακαδημαϊκά Ηλεκτρονικά Συγγράμματα και Βοηθήματα/Κάλλιπος, 2024). Έχει κάνει εθνογραφική έρευνα στο Ιράν, στη Βόρεια Μακεδονία, στην Ιρλανδία και στην Ελλάδα. Στα επιστημονικά της ενδιαφέροντα συγκαταλέγονται: η εθνογραφία, η κοινωνική και πολιτισμική ανθρωπολογία, η ενσώματη έρευνα, η μουσική επιτέλεση, μουσική και Ισλάμ. Στα μουσικά είδη που έχει ερευνήσει, γράψει και διδάξει συγκαταλέγονται η λόγια μουσική της Μέσης Ανατολής (κυρίως Ιρανική, Αραβική, και Τουρκική), Βαλκανική παραδοσιακή και hip-hop, Ελληνική λαϊκή

μουσική και Ιρλανδική παραδοσιακή μουσική. Σήμερα είναι ενεργό μέλος της Διαπολιτισμικής Ορχήστρας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, την οποία διευθύνει ο Χάρης Λαμπράκης. Εκτός από Ελληνικά και Αγγλικά, μιλάει Ρώσικα, Σερβο-Κροάτικα, Σλαβομακεδόνικα και Περσικά.

18. Μποσινάκη Ειρήνη- Αφένδρα

Απόφοιτη του Τμήματος Μουσικών Σπουδών ΕΚΠΑ με ειδικότητα στη Μουσική Τεχνολογία (2022) και πιστοποίηση παιδαγωγικής επάρκειας. Ανήκει στο ανθρώπινο δυναμικό του Εργαστηρίου Μουσικής Ακουστικής και Τεχνολογίας ΤΜΣ ΕΚΠΑ. Από το Σεπτέμβριο του 2022 είναι μεταπτυχιακή φοιτήτρια του ΠΜΣ ΕΚΠΑ ‘Μουσική Τεχνολογία και Σύγχρονες Πρακτικές : Μουσική Δημιουργία για Νέα Μέσα’. Διδάσκει Μουσική & Μουσική Τεχνολογία σε πολιτιστικούς χώρους του Δήμου Χαλκιδέων, καθώς και στο ΙΕΚ ΑΚΜΗ Χαλκίδας. Κατά τη διάρκεια των σπουδών της αλλά και της επαγγελματικής της πορείας έχει συνεργαστεί με φορείς όπως το Κανάλι της Βουλής, την ΕΡΤ, το ίδρυμα Ωνάση, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το Πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ, το Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης, το σύνολο Ηλεκτρονικής Μουσικής του ΕΚΠΑ, το Διάζωμα (Σταύρος Μπένος), το Tedx 2023 (Πάντειο Πανεπιστήμιο), το 5ο Πρότυπο Γυμνάσιο Χαλκίδας κ.

19. Μπουλάκου Κατερίνα

Πτυχιούχος του τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Εθνικού & Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και κάτοχος Μεταπτυχιακού και Διδακτορικού τίτλου σπουδών στην Ιστορία της Τέχνης. Επίσης έχει κάνει σπουδές στο Κλασικό τραγούδι με πτυχίο Μονωδίας. Από το 2005 εργάζεται στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και σήμερα διδάσκει στο Πειραματικό Μουσικό Σχολείο Παλλήνης.

20. Ξυπόλυτος Ευάγγελος

Απόφοιτος του Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής του ΑΤΕΙ Ηπείρου στην Άρτα και του Τμήματος Ιστορίας Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών, με κατεύθυνση την Αρχαιολογία, του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στην Καλαμάτα. Τον ενδιαφέρει ο συνδυασμός των δύο διαφορετικών γνωστικών αντικειμένων και έχει παρουσιαστεί και δημοσιευθεί η εργασία του στο 5ο συνέδριο «Ακουστικής Οικολογίας» με τίτλο, *«ΗΧΟΤΟΠΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ, Το γεωαρχαιολογικό- ηχοτοπικό περιβάλλον της Καλαμάτας στο Ανώτερο Πλειστόκαινο και το προϊστορικό "λιμάνι του Νέστορα"»*.

Από το 2010 και έπειτα εργάζεται ως καθηγητής μουσικής σε διάφορα Μουσικά Σχολεία και σήμερα είναι καθηγητής στο Μουσικό Γυμνάσιο Παλλήνης.

Έχει επιμεληθεί και δημιουργήσει μουσική σε παραστάσεις, θεάτρου, χορού και performance.

Ζει στην Αθήνα, με την σύντροφό του και την κόρη του.

21. Παπαδάκης Δημήτριος

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης. Την υποχρεωτική εκπαίδευση την περάτωσε στην γενέτειρά του. Ακολούθησε η Πατμιάδα Σχολή και τη Ριζάρειο Σχολή Αθηνών. Σπούδασε Εκκλησιολογικές και Μουσικολογικές σπουδές, όπως και διευρυμένες μεταπτυχιακές εξειδικευμένες σπουδές με σχέση συνάφειας των

επιστημονικών πεδίων (Μουσικο-ψυχοθεραπείας, Ψυχοθεραπείας) όπως και ορθόδοξη Ψυχοθεραπεία, στα Πανεπιστήμια, Εθνικό και Καποδιστριακό Αθηνών, Φιλιππούπολη Βουλγαρίας, στο Πατριαρχικό Ελληνικό ορθόδοξο Ινστιτούτο στο Chambésy της Γενεύης, στο Πανεπιστήμιο Μακεδονία, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Έχει επί πλέον κάνει μουσικές σπουδές στην Ευρωπαϊκή μουσική, Βυζαντινή μουσική, ενώ έχει αποκτήσει πτυχίο Αρμονίας, Πιάνου, Αντίστιξης. Έχει μεταπτυχιακούς τίτλους, στην Ερμηνεία και εκτέλεση της μουσικής τέχνης, όπως στη Μουσικο-ψυχοθεραπεία και την Ψυχοθεραπεία (θεωρεία και Πράξη).

Είναι εκπαιδευτικός στο Μουσικό σχολείο Αθηνών. Από τον Νοέμβριο του 2016 είναι visiting professor in music psychotherapy at the University Psychiatric Clinic of the University of Crete, Μουσικοθεραπευτής είναι εγγεγραμμένος στον Πανελλήνιο σύλλογο Μουσικοθεραπευτών 'Ε.Σ.Π.Ε.Μ'. Επίσης είναι επιστημονικός συνεργάτης Ψυχοθεραπευτής-Μουσικοθεραπευτής, του θεραπευτικού κέντρου αποκατάστασης «Θησέας» και του θεραπευτικού κέντρου αποκατάστασης «Attica». Είναι μαέστρος του μουσικού σχήματος (Ενωδία) και του πολιτιστικού συλλόγου (Γνωσιακό ταξίδι) που εδρεύει στο Ηράκλειο της Κρήτης όπως και Μαέστρος της Χορωδίας του Ναού Ζωοδόχου πηγής Άλσους Φιλαδελφείας Αθηνών. Διαθέτει γραφείο ψυχοθεραπείας στην Αθήνα και στο Ηράκλειο Κρήτης. Έχει υπάρξει διδάσκων καθηγητής στο Metropolitan Gollege και στο MBS Gollege Creta. Είναι διδάκτορας του Α.Π.Θ, και επιστημονικός συνεργάτης της Θεολογικής σχολής του Καποδιστριακού πανεπιστημίου Αθηνών.

22. Παπαδόγιαννη - Κουραντή Μάρθα

Γεννήθηκε το 1985 στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών της ΦΛΣ του ΕΚΠΑ. Από το 2009 εργάζεται ως μόνιμη εκπαιδευτικός μουσικής στη δημόσια εκπαίδευση. Το 2014 αποφοίτησε από το μεταπτυχιακό πρόγραμμα Audioscommunication and Technology στο Τμήμα Ακουστικής, Επικοινωνίας και Τεχνολογίας TU Berlin. Το 2014 επέστρεψε στην Αθήνα και εργάζεται σε σχολεία της Πρωτοβάθμιας Δ/σης. Ολοκλήρωσε τη διδακτορική της Διατριβή στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ (Φεβρουάριος 2024) με επιβλέπουσες τις Καθηγήτριες Χριστίνα Αναγνωστοπούλου και Αρετή Ανδρεοπούλου. Έχει παρουσιάσει το ερευνητικό της έργο σε συνέδρια, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ενώ μέρος της διατριβής έχει δημοσιευθεί στο Journal of Multimodal User Interfaces. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στην αντίληψη του ήχου μέσω πολυαισθητηριακών καταστάσεων, την εφαρμογή ηχητικών και μουσικών δονήσεων ως μέσο υποστήριξης της μουσικής εμπειρίας και στις ψυχοακουστικές παραμέτρους της μουσικής

23. Πατσή Μαρία

Ζωγράφος, χαράκτρια και Δρ. Θεωρητικός της Τέχνης. Εκπαιδευτικός του Πειραματικού Μουσικού Γυμνασίου Παλλήνης. Από το 2017 ως το 2020 διετέλεσε Σύμβουλος Διδακτικής της Τέχνης, του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Έχει παρουσιάσει ατομικές εκθέσεις σε θεσμοθετημένους καλλιτεχνικούς χώρους όπως: 2022, Αγγέλων Βήμα, Αθήνα, 2019- 2020, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθήνας, «Καφέ» του Μουσείου, 2018, Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού, Λουτρό Αέρηδων, 2007, Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο, Θεσσαλονίκη, 2007, Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων, 2006, "ΤΕΧΝΗ", Μακεδονική Καλλιτεχνική Εταιρεία, Κιλκίς, 2005, Γκαλερί «ΕΙΡΜΟΣ», Θεσσαλονίκη, 2004, Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και

Παράδοσης, Ξάνθη, 1997, «Πολιτιστικό κέντρο», Δήμου Αγ. Παύλου, «Θεσσαλονίκη Πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης».

Τα έργα της βρίσκονται: στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθήνας, στο Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού Αθήνας, Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης Ξάνθη, Μουσείο Χαρακτικής Τ. Κατσουλίδη Μεσσήνη, Πινακοθήκη Χαρακτικής του Νίκου Γρηγοράκη, Πινακοθήκη του Ιδρύματος Μακεδονικών Σπουδών, Θεσσαλονίκη, Εταιρεία Α. Τάσσου Αθήνα, συλλογή του Εργαστηρίου Χαρακτικής του Α.Π.Θ., Βιβλιοθήκη του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., «ΤΕΧΝΗ» Μακεδονική Καλλιτεχνική Εταιρεία, Κιλκίς, Πινακοθήκη του Βαφοπουλείου Πνευματικού Κέντρου Θεσσαλονίκη, Μουσείο Αβέρωφ Μέτσοβο, Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Θεσ/νίκη, συλλογή της Πινακοθήκης του Δήμου Αθηναίων με αφορμή την έκθεση «Χαρταετοί στον Αττικό ουρανό» και σε ιδιωτικές συλλογές, έχει πάρει μέρος σε πλήθος μπιενάλε & τριενάλε όπως Engraving Museum of Douro, Alijo, Portugal, Premio Acqui, Acqui Terme της Ιταλίας, – Ένωση Χαρακτών του Chamaliere, Γαλλία.

24. Πηλού Δέσποινα

Υποψήφια διδάκτορας στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο με ερευνητικό αντικείμενο: Η ραδιοφωνική εκπομπή της Αστυνομίας Πόλεων (1954-1971): Πολιτική και ιδεολογία. Είναι απόφοιτος του Τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου και διαθέτει Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης στη Δημιουργική Γραφή από το Κοινό Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας. Είναι μέλος της Πανελλήνιας Ένωσης Επαγγελματιών Μεταφραστών Πτυχιούχων Ιονίου Πανεπιστημίου, εργάζεται ως Project Manager στη μεταφραστική εταιρεία Orco SA και συμμετέχει με ανακοινώσεις και workshops σε συνέδρια μεταφραστικής τεχνολογίας και μεταφρασεολογίας.

25. Πουλάκης Νίκος

Διπλωματούχος σύνθεσης, διδάκτορας (εθνο)μουσικολογίας του κινηματογράφου και ΕΔΙΠ στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, όπου διδάσκει εθνογραφικό φιλμ, κινηματογραφική μουσική, εφαρμοσμένη εθνομουσικολογία, οργάνωση και διαχείριση εθνομουσικολογικών αρχείων και ανθρωπολογία των οπτικοακουστικών μέσων. Είναι μέλος ΣΕΠ του ΕΑΠ στο Πρόγραμμα «Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό», Επισκέπτης Καθηγητής στο Τμήμα Ψηφιακών Τεχνών και Κινηματογράφου του ΕΚΠΑ, ενώ έχει διδάξει και στο Τμήμα Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής του ΤΕΙ Ηπείρου. Έχει συμμετάσχει σε περισσότερα από 25 ερευνητικά προγράμματα με αντικείμενα τη μουσική της Θράκης, της Ανατολικής Μακεδονίας, της Κέρκυρας και της Κρήτης, τα μουσικά μουσεία και αρχεία, την έντεχνη δυτική μουσική στην περίοδο της κρίσης, τις βιντεο-ιστορίες ζωής μεταναστών, την πρακτική άσκηση φοιτητών μουσικολογίας, την ανάλυση παιδικών τραγουδιών, τα ψηφιακά μουσικά μεταδεδομένα, τις εθνομουσικολογικές ταινίες και την αποκατάσταση μουσικών χειρογράφων. Από τις εκδόσεις Ορφέως κυκλοφορούν τα βιβλία του «Μουσικολογία και Κινηματογράφος: Κριτικές Προσεγγίσεις στη Μουσική των Σύγχρονων Ελληνικών Ταινιών» και «Μουσική από το Οπτικό Θέατρο και τον Βωβό Κινηματογράφο».

26. Ριζόπουλος Αλέξανδρος

Υποψήφιος διδάκτορας στο τμήμα μουσικών σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Είναι απόφοιτος των τμημάτων Μουσικής επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας στην ειδίκευση «Ποιητική», σύνθεση στην παραδοσιακή μουσική και του τμήματος Αρχιτεκτόνων του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έχει παρακολουθήσει άτυπα το πτυχιακό ετος Σκηνογραφίας του τμήματος Θεάτρου κι έχει στο ενεργητικό του τρεις πολυμεσικές παραστάσεις: «Το πάλκο από κάτω» (2006), «Αουρέκιος, ο Ταχυδρόμος» (2016), «Μαριγώ και Γιαννος - αέναο πέρασμα» (2021).

27. Σβάρνα Σοφία

Μεταδιδακτορική ερευνήτρια του Εργαστηρίου Εθνομουσικολογίας και Πολιτισμικής Ανθρωπολογίας του ΤΜΣ ΕΚΠΑ. Εκπόνησε την διδακτορική της διατριβή με τίτλο «Έλληνες Μουσικοί ‘ανάμεσα’. Παλαιά Μουσική και Τροπικές Παραδόσεις της Μεσογείου. Μια Εθνογραφική Μελέτη» (επιβλέπουσα: Μ. Παπαπαύλου) στον Τομέα Εθνομουσικολογίας και Πολιτισμικής Ανθρωπολογίας του ίδιου τμήματος, που αφορά την εθνογραφική μελέτη της συνάντησης ανατολικών και δυτικών μουσικών παραδόσεων στην καλλιτεχνική δραστηριότητα ελληνικών και άλλων ευρωπαϊκών σχημάτων παλαιάς μουσικής.

Στην μεταδιδακτορική της έρευνα επεκτείνει το ενδιαφέρον της προς μια πληρέστερη ιστορική, εθνογραφική και μουσική κατανόηση της Μεσογείου, ως διαχρονικό χώρο μουσικών και πολιτισμικών συναντήσεων. Ως η πρώτη υπότροφος του Schwarz Foundation (Schwarz Fellowship for Research in Music 2021-2022), υλοποίησε μια βασισμένη σε συλλογές της Γενναδειού έρευνα με τίτλο «Early Soundscapes of the Mediterranean. A cultural and musical understanding of space, time and its people», εστιάζοντας στην ταξιδιωτική πραγματεία και ειδικότερα, στις ταξιδιωτικές περιγραφές Ευρωπαίων περιηγητών ως «σημείο επαφής» μουσικών και πολιτισμικών συναντήσεων στην Μεσόγειο.

Είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών καθώς και κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος (ΜΑ) του Διατμηματικού Προγράμματος Σπουδών των ΤΜΣ και ΕΜΜΕ του ΕΚΠΑ «Μουσική Κουλτούρα και Επικοινωνία. Ανθρωπολογικές και Επικοινωνιακές Προσεγγίσεις της Μουσικής». Από το 2004 εργάζεται ως εκπαιδευτικός μουσικής στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

28. Σδούκος Παναγιώτης

Κάτοχος πτυχίου Θεολογίας και MSc στην Εθνομουσικολογία και την Πολιτισμική Ανθρωπολογία (ειδίκευση στην ερμηνεία-εκτέλεση του δημοτικού τραγουδιού) από το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Είναι επίσης κάτοχος Διπλώματος Βυζαντινής Μουσικής. Είναι υποψήφιος διδάκτορας στο Τμήμα Τεχνών Ήχου & Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εντοπίζονται στο Δημοτικό Τραγούδι και τη σχέση του με τις Παραστατικές Τέχνες, στο Δημοτικό Τραγούδι ως «θέαμα» στο πλαίσιο της Εφαρμοσμένης Εθνομουσικολογίας και στη διεπιστημονική προσέγγιση της Λαογραφίας, της Εθνοχορολογίας, της Πολιτισμικής Ανθρωπολογίας, των Παραστατικών και Θεατρικών Σπουδών. Εργάστηκε ως Καθηγητής στη Δευτεροβάθμια Ιδιωτική Εκπαίδευση και ως Επιστημονικός Συνεργάτης στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (2022). Διοργανώνει σεμινάρια και εργαστήρια δημοτικού τραγουδιού σε Πολιτιστικούς Συλλόγους και Φορείς στην Ελλάδα, την Κύπρο και το εξωτερικό.

Έχει ήδη εκδώσει δύο προσωπικές δισκογραφίες, τα singles “οι σιωπές”, “αγάπη γιασεμί”, “άκου ουρανέ μου” και έχει συμμετάσχει σε πολλά projects και χορο-θεατρικές παραστάσεις στο Ηρώδειο, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και σε πολλά Δημοτικά Θέατρα στην Ελλάδα.

Έχει βραβευτεί για την ερμηνεία του στο δημοτικό τραγούδι από την Ελληνική Ένωση Γλώσσας, Τεχνών & Επιστημών της UNESCO (2014).

29. Τριανταφύλλου Δ. Πολυξένη

Εκπαιδευτικός μουσικής τα τελευταία 22 συναπτά έτη. Είναι πτυχιούχος Μουσικολογίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ), όπου ολοκλήρωσε και τις μεταπτυχιακές της σπουδές στη Μουσική Εκπαίδευση σε Τυπικά και Άτυπα Περιβάλλοντα. Έχει πτυχία ανώτερων Θεωρητικών (Αρμονίας, Αντίστιξης και Φούγκας). Υπήρξε Επιμορφώτρια του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ), με ανάθεση έργου στο πλαίσιο της Διαφοροποιημένης Διδασκαλίας. Διετέλεσε μέλος της επιτροπής Κριτών Διεθνών Συνεδρίων και Πανελληνίων Διαγωνισμών. Συμμετείχε με ανακοινώσεις σε Συνέδρια της Ελλάδας και ως εμψυχώτρια σε Δράσεις Καλοκαιρινής Εκστρατείας της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδας (ΕΒΕ). Μελοποίησε χορικά για τραγωδίες του Αισχύλου και του Ευριπίδη. Διετέλεσε Διευθύντρια Παιδικής Χορωδίας «Μίκης Θεοδωράκης» και πήρε τιμητικές διακρίσεις σε Φεστιβάλ Χορωδιών διαγωνιστικού χαρακτήρα. Διοργάνωσε Πολιτιστικές Εκδηλώσεις, Βιβλιοπαρουσιάσεις και συμμετείχε σε Εκπαιδευτικά Πολιτιστικά Προγράμματα.

30. Τσανασίδης Γιάννης

Γεννήθηκε το 1990 και κατάγεται από τη Ράχη Βέροιας. Είναι απόφοιτος του τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής σχολής του ΑΠΘ και του τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του ΠΑΜΑΚ, στην παραδοσιακή κατεύθυνση με ειδίκευση “Λύρα Πόντου”. Επίσης, είναι κάτοχος διπλώματος του μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών “Μουσικές Τέχνες”, στην κατεύθυνση Ελληνικές Μουσικές Παραδόσεις του τμήματος ΜΕΤ και από το 2021 υποψήφιος διδάκτορας του ίδιου τμήματος. Το 2021 και 2022 κυκλοφόρησαν από την Επιτροπή Μελετών στο Αρχείο Πόντου τα Παράρτηματα 41 και 45 του Γιάννη Τσανασίδη με τίτλο “Η Μουσική του Πόντου” και “Λυράρηδες του Πόντου” και “Πόντιοι λυράρηδες γεννημένοι από το 1920 έως το 1945”. Επιπλέον, στο ενεργητικό του συγκαταλέγονται έξι δισκογραφικές δουλειές. Σήμερα εργάζεται ως καθηγητής ποντιακής λύρας στο Μουσικό Σχολείο Κατερίνης και ως επισκέπτης καθηγητής στην ειδίκευση “Λύρα Πόντου” στο τ. ΜΕΤ του ΠΑΜΑΚ.

31. Χρύση Μαρία Μελομένη

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Αποφοίτησε από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε κλασική κιθάρα (τάξη Δεξιοτεχνίας). Πήρε Πτυχίο Αρμονίας και παρακολούθησε κύκλο ανώτερων θεωρητικών μαθημάτων με τον μαέστρο Γιάννη Ιωαννίδη. Πήρε Δίπλωμα Μονωδίας με Άριστα Παμψηφεί και Διάκριση και συνέχισε τη σπουδή όπερας στην Ιταλία με τον Arrigo Pola και στη Sommerakademie Mozarteum στο Salzburg με τον κατεύθυνση Μονωδία και ειδίκευση στο Lied, στο Τ. Μ. Σ. του Ιονίου Πανεπιστημίου. Στο χώρο του Lied έχει συνεργαστεί με τους καθηγητές στην Ακαδημία της Βιέννης και της Δρέσδης, Manfred Schiebel και Michael Schütze αντίστοιχα. Είναι

κάτοχος τίτλου Διδακτορικής Διατριβής από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, με θέμα «Αρχαιοελληνική τραγωδία στη σύγχρονη νεοελληνική όπερα», με βαθμό Άριστα. Από το 2018 ως το 2021 συμμετείχε ως μεταδιδακτορική ερευνήτρια του Εργαστηρίου Ηλεκτρακουστικής και Μουσικής Τεχνολογίας του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών και του Τμήματος Μουσικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. σε Πρόγραμμα Έρευνας και Ηχογράφησης Φωνητικής Μουσικής (λόγια τραγούδια Ελλήνων συνθετών των αρχών του 20^{ου} αιώνα) με συνεργάτη τον πιανίστα και μουσικολόγο Αθανάσιο Τρικούπη.

Ως σολίστ κλασικού τραγουδιού (υψίφωνος) έχει εμφανιστεί σε όπερες και ορατόρια, ενώ έχει επίσης συνεργαστεί με διάφορες ορχήστρες (Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, ΑΣΟΝ, Φιλαρμόνια, Συμφωνική Δήμου Αθηναίων, κ.ά.). Από το 2000 συνεργάζεται σταθερά με τον Σύλλογο Φίλων Εκκλησιαστικού Οργάνου σε συναυλίες και ηχογραφήσεις εκκλησιαστικής μουσικής. Τέλος, έχει ειδικευτεί στην ερμηνεία μουσικής του μεσοπολέμου (Kurt Weill, Hanns Eisler, Paul Dessau).

Εργάζεται στη Μέση Εκπαίδευση (Μουσικό Λύκειο Παλλήνης). Έχει βραβευτεί με Βραβεία Πρωτοποριακής Δράσης - Καλύτερης Πρακτικής στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Πρόσφατα ολοκλήρωσε την ηχογράφηση ποιητικών τραγουδιών (Lieder) για φωνή και πιάνο σημαντικών Ελλήνων συνθετών των αρχών του 20ου αι. (Σπυρίδων Σαμάρας, Θεόδωρος Σπάθης, Δημήτριος Λεβίδης, Αιμίλιος Ριάδης, κ. ά.).